

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

fitxer 1

XII legislatura · sisè període · sèrie C · número ***

**Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans
Audiovisuals**

Sessió 25, divendres 6 de novembre de 2020

Presidència de l'l. Sr. David Mejía Ayra

Sessió 25 de la CCMA

La sessió de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), tinguda per videoconferència, s'obre a ***. Presideix David Mejía Ayra, acompanyat del vicepresident, Ruben Wagensberg Ramon, i del secretari Francesc Ten i Costa. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents els diputats Martín Eusebio Barra López, Carmen de Rivera i Pla, Ignacio Martín Blanco, Blanca Victoria Navarro Pacheco i Sonia Sierra Infante, pel G. P. de Ciutadans; Francesc de Dalmaes i Thió, Antoni Morral i Berenguer, i Josep Riera i Font, pel G. P. de Junts per Catalunya; Ferran Civit i Martí, Adriana Delgado i Herreros, Jenn Díaz Ruiz i Raquel Sans Guerra, pel G. P. Republicà; David Pérez Ibáñez i Beatriz Silva Gallardo, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Marta Ribas Frías, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Natàlia Sánchez Dipp, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Daniel Serrano Coronado, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Núria Llorach i Boladeras; el director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals, Saül Gordillo Bernárdez, i el director de Televisió de Catalunya, Vicent Sanchis i Llàcer.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Preguntes amb resposta oral als òrgans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

El president

Bon dia a tots i a totes. Benvinguts a aquesta comissió telemàtica de la Comissió de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Donar la benvinguda al director de TV3, a la presidenta de la Corporació i al director de Catalunya Ràdio. En qualsevol cas, si no hi ha cap qüestió, començaríem aquesta comissió amb l'únic punt de l'ordre del dia, que és l'ordenació de les preguntes amb resposta oral als òrgans de la Corporació.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les agressions a periodistes

323-00315/12

I començaríem amb la primera pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre les agressions a periodistes, que la formularia el diputat Ferran Civit, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Ferran Civit i Martí

Gràcies, president. Bon dia a tothom. El periodisme té la funció social de fer arribar a la ciutadania la informació necessària per formar-se un criteri sobre els afers públics, de manera lliure. Cada vegada que algú obstaculitza les feines d'un o d'una periodista, està atemptant contra el sistema democràtic. Com saben, portem uns darrers anys en els quals, el fet d'informar està esdevenint gairebé una professió de risc, perquè fins ara només ens pensàvem que només els corresponents enviats a guerres o a zones en conflicte podien patir agressions. Però darrerament, estem comprovant –i en aquest cas específics, doncs a professionals de Catalunya Ràdio o de TV3–, que es troben en situacions de vulnerabilitat quan participen en espais en els quals s'exhibeixen certes ideologies.

I aleshores, clar, nosaltres com a garants de la democràcia entenem que el periodisme i el servei d'informació –en aquest cas, públic– és un dels pilars de la

democràcia. Ens preocupa moltíssim. Cal recordar, doncs, que aquests periodistes, molt sovint han d'anar a certes manifestacions sense identificar-se. I fins i tot això ha provocat alguns casos bastant surrealistes, en què, fins i tot a periodistes de TeleMadrid els han agredit perquè es pensaven que eren de Catalunya Ràdio o de TV3. Són temps difícils pel periodisme; són temps difícils pels serveis públics. Però el que hem d'intentar, precisament des d'aquesta comissió, és que això no passi. I també, si em permeten obrir un parèntesi, en una època de *fake news*, no lluitar contra les agressions als periodistes, però també contra els agressions a la veritat per part de males praxis periodístiques davant en les quals..., se'm sent bé? És que s'ha tallat.

El president

Sí, sí..., diputat.

Ferran Civit i Martí

D'acord, és que em sembla que se m'ha tallat. D'acord..., doncs, en les quals, també certs periodistes amb males praxis, doncs, fan agressions a la veritat. Per tant, a nosaltres el que ens agradaria saber és, tenint en compte quin paper ha de prendre la Corporació, en aquest cas, també especialment TV3 davant d'aquests fets. No sé si treballar més conjuntament amb el Col·legi de Periodistes per «apretar» en aquest sentit. I sobretot, què faran per protegir els professionals de la informació de TV3 i Catalunya Ràdio.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Seria el torn del senyor Sanchis. Té la paraula, bon dia.

El director de Televisió de Catalunya (Vicent Sanchis i Llàcer)

Bon dia, president. Bon dia, diputats; i bon dia diputades i bon dia, diputat.

Com vostè comenta, en diferents incidents encadenats, han anat passant durant els últims anys. I per tant, nosaltres tenim ja previst, d'entrada, un cert protocol d'actuació, precisament per buscar la seguretat de la gent, dels professionals de TV3 que treballen en llocs que poden semblar o que poden acabar essent conflictius.

Encara que sempre no ha prou perspectiva per saber..., de vegades sí, de vegades, pel tipus de concentració, pel tipus de convocatòria, etcètera, ja sabem que..., que en fi, que hem de caviar algunes pràctiques d'identificació, buscar més seguretat. Que els equips que formen dues persones en siguin tres; parlar amb els Mossos, estar d'acord en aquells moments amb les forces dels Mossos que són al lloc, etcètera.

I vaja, malgrat això..., i Col·legi de Periodistes, evidentment estem en contacte. Però amb el Col·legi de Periodistes, el contacte sempre és, en aquest sentit, posterior. Que és també la defensa dels professionals, que per això també hi ha el Col·legi de Periodistes. I això, malgrat tot, no evita que en algunes situacions hi hagi incidents. No hi ha la seguretat al cent per cent. Els últims incidents que hem tingut i als quals vostè n'ha fet referència, va ser un intent de coacció, una petita agressió que es va produir durant una concentració que va haver-hi a la plaça de Sant Jaume. Bé; en tot cas, fem tot el que tenim a l'abast per impedir-ho. Treballem bàsicament sempre pensant en la seguretat dels nostres periodistes. Evidentment, dels equips que s'hi traslladen. I evidentment, també, el que no fem és renunciar a fer la informació. Si en algun moment determinat, fins i tot, s'ha de pujar a un lloc elevat, hem d'impedir que es reconegui els nostres equips, etcètera, per pura precaució, també ho fem.

El que no farem mai serà renunciar a fer la informació, evidentment,

El president

Gràcies. No sé si vol repreguntar, el diputat Ferran Civit?

Ferran Civit i Martí

Sí; gràcies, president. En aquest cas, simplement, quan parlàvem en general, efectivament, també estàvem parlant de l'últim cas d'agressió que hi ha hagut a la plaça Sant Jaume. I que han passat en diverses situacions, eh? Per tant, simplement parlem una mica en genèric. Però efectivament, el motiu de la pregunta era aquest darrer cas que esmentava el senyor Sanchís. El senyor Sanchis; perdó.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, si vol...

El director de Televisió de Catalunya

Sí; no..., em sembla que les explicacions estan donades. És a dir, no hem hagut de lamentar –ni en aquest cas, tampoc– casos especialment durs; però és veritat que, per desgràcia, els treballadors, els professionals periodistes que treballen per TV3 i també a Catalunya Ràdio, de vegades arriben als llocs amb unes precaucions que, tant de bo no hagueren de prendre. Però vaja, així són les coses i intentar, a través, també, amb els nostres equips, aquí de la Corporació, de seguretat, etcètera, ja mirem de reduir sempre al màxim el risc.

Només vull reiterar aquesta última idea. Que això, el que no farà serà que no acudim als llocs, o que deixem de cobrir informacions, que pensem que s'han de cobrir.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la difusió d'un espai relatiu a la pregunta oral de control a l'actuació de la Corporació formulada per la diputada Sonia Sierra sobre la promoció de l'exclusió i la discriminació de la llengua castellana duta a terme per TV3

323-00320/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre la difusió d'un espai relatiu a la pregunta oral de control a l'actuació de la Corporació, formulada per la diputada Sonia Sierra. I té la paraula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. I bon dia, diputats, diputades i membres de la Corporació.

El 2 de octubre, el *Més 324* consistí en una tertulia sobre la salut del catalán, en la que se me aludió constantemente, acusándome de todo tipo de barbaridades, sin que yo pudiera defenderme. De hecho, de entrada, los primeros minutos del programa íntegramente a criticar una de mis intervenciones en la anterior sesión de control, en la que dije algo tan obvio como que el concepto «lengua propia» es un

engendro nacionalista, que no se utiliza en ninguna otra parte del mundo. Esto es un hecho objetivo y, además, muy fácilmente comprobable. Pero, curiosamente, los tres invitados me acusaron, a mí, de mentir.

Es tan fácil de comprobar lo que digo que la RAE ni tan siquiera tiene una entrada para este concepto. Y la Enciclopedia Catalana sí que lo tiene, pero no define el concepto en sí, sino que se limita a describir su uso y dice que es un concepto legal para el catalán, en los diferentes estatutos y legislación lingüística. Es tan, como digo..., es evidente que «lengua propia» no es un concepto académico, y que en el resto del mundo no saben ni cómo se traduce. Los tres invitados de TV3 defendían que sí, que es un concepto utilizado por la comunidad científica internacional. La verdad es que, como digo, basta abrir la Enciclopedia Catalana para comprobar que los tres invitados faltaban a la verdad.

Señor Sanchis, ¿qué le parece a usted que los tres invitados defendieran algo falso y que no hubiera nadie en plató, para poder defender una verdad que es tan objetiva y tan fácilmente comprobable?

Gracias.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Senyora diputada. Es veu que allò que diu vostè és la veritat i allò que opinen les altres persones és mentida. I està bé que vostè pensi així; però evidentment, podria permetre'm, com a mínim, el dubte de pensar que potser vostè no té tota la veritat i potser els altres, tots, no són mentiders. En aquest programa hi havia tres persones de reconegut prestigi en aquest àmbit que diu vostè, que és la filologia. En el qual vostè també té estudis. I, per tant, hi havia la Carme Junyent, que és professora lingüística a la Universitat de Barcelona, creadora d'un grup d'estudi de llengües amenaçades; hi havia Pau Vidal, que és filòleg, traductor, etcètera, que acaba de corregir llibres sobre això. I el senyor Magí Camps, que és filòleg, periodista, professor de traducció periodística de la Universitat Pompeu Fabra i membre de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans.

En aquest cas, evidentment, el criteri per triar-los era absolutament professional. Esta gent són filòlegs i saben de què parlen. Que aquesta gent consideraren que allò que vostè va dir vostè no tenia raó, doncs, és la seva opció. Que no hi havia ningú que opinara que sí, que vostè tenia raó; doncs, mire. Quan es tracta de professionals, doncs, potser la pròxima vegada preguntarem, entre tots els professionals que se dediquen a al filologia, a vore si hi ha algú que li dona la raó vostè. I si el troba vostè i ens el vol, per dir-ho així, proposar, doncs, gustosament..., clar, però l'haurà de trobar, evidentment. Perquè el concepte de «llengua pròpia», jo no entraré a opinar sobre això, és tan discutible com qualsevol cosa en el món. Si vol –si vol– igual que moltes vegades ens diu quines notícies hem de fer, doncs, ara podria dir-nos, també, quines persones poden defensar les tesi que defensa vostè i els cridarem gustosament. Que aquesta televisió és plural.

El president

Gràcies. Té la paraula la diputada Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Mire, lo más grave de todo esto es, sin duda, la falta de pluralidad de TV3, diga usted lo que diga. Cualquier filólogo de fuera de Cataluña diría lo mismo que yo. Pero, es que no hace falta ir a buscar filólogos. Basta con que abran la Enciclopedia Catalana. Mire, una tertulia sobre el catalán, en la que los tres invitados están de acuerdo en todo. Aunque ese todo implique barbaridades como estar abiertamente en contra del bilingüismo. La verdad es que, también me parece muy poco adecuado que, en una televisión pública se mienta reiteradamente sobre mí. Que se me acuse de todo tipo de barbaridades y que se tergiversen mis palabras, sin ningún tipo de derecho a réplica.

Es evidente que el nacionalismo catalán es un nacionalismo etnolingüístico, que necesita de mentiras para sostenerse. Pero, en cualquier democracia, defender el monolingüismo, como se hizo esa noche en TV3, está muy mal visto. Pero bueno, es evidente que TV3 no es una televisión neutral y que no es una televisión al servicio de todos los catalanes. Y, por si a alguien le quedaba alguna duda, que yo creo que no, ahí están los audios de la señora Rahola y del señor Madí, para comprobarlo.

¿Qué opina usted, señor Sanchis, que TV3 esté, ahora ya claramente y abiertamente declarada al servicio de separatistas, como demuestran programas como el que acabo de citar, y también estos audios de la señora Rahola y el señor Madí?

Gracias.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Senyora diputada, precisament aquests àudios el que demostren és que aquí tenim criteri propi, encara que a vostè li sàpiga greu. I, per tant, que no hi haja aquestes línies de comunicació obsessiva que vostè contempla contínuament i expressa contínuament. Respecte..., ràpidament, als tres punts que ha dit, a veure, si vostè diu que van dir barbaritats sobre vostè, a mi m'agradaria que les concretara. Si vostè vol dret a rèplica, sap el té sempre. Només l'ha de demanar. Només ha dir: escolta, jo em sent involucrada o perjudicada o afectada pel que han dit aquests senyors i vull explicar la meua..., les meues idees. Doncs, perfectament. Per això hi ha TV3, perquè vostè vinga també. Efectivament, quan vulga i al mateix programa, si vol. Ja es ho traslladaré. Però evidentment, vostè ja ho sap, d'entrada.

I finalment, el concepte de bilingüisme, si vostè és filòloga sap que és molt discutible. I que la majoria dels especialistes en filologia i en llengües, etcètera, en situacions de llengües de contacte, insisteixen que no hi ha països bilingües, sinó persones bilingües. Persones bilingües. No sé si aquestes persones van dir quelcom contra les persones bilingües. Si va ser així, m'agradaria també que ho concretara.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies.

**Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la realització
i difusió del programa *Preguntes Freqüents***

323-00321/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre la realització i difusió del programa *Preguntes Freqüents*. I la formula el diputat Nacho Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Sí; buenos días, señor Sanchis, encantado de saludarle de nuevo. Mire, estos días hemos conocido, de hecho, ayer conocimos la conversación, el audio de la...

Fitxer 2

...conversación entre la señora Pilar Rahola, la principal colaboradora de *Preguntes Freqüents*, del FAQS y de otros programas de TV3, que le decía al señor Madí, que es un hombre de confianza, tanto del señor Artur Mas, como del señor Puigdemont, que era inadmisibile que usted pretendiera reducir su cuota de pantalla, su tiempo. Hablaba de mantener su tiempo, a todas luces desproporcionado, de acuerdo con la correlación de fuerzas que hay en el Parlament de Catalunya. Pero que, de alguna manera le afeaba a usted su falta de compromiso con la visión de la realidad catalana que defienden Puigdemont y compañía.

Se ha demostrado sobradamente –y yo debo aquí romper una lanza a su favor– su compromiso con la causa puigdemondista, su lealtad a Puigdemont, y hasta asegura que usted se ha comportado como un auténtico (*Tall de comunicació*) ..., y ha llegado incluso a hacer (*Tall de comunicació*) de Junts per Catalunya, etcétera, actos de partido, con Junts per Catalunya. Por tanto, sorprende que a usted se le señale como poco leal a la causa. No deja de ser una cosa curiosa. Pero sí que le digo que la actitud coactiva de la señora Rahola con usted nos hace solidarizarnos con su persona, nos hace solidarizarnos con usted. Porque nos parece inadmisibile que una colaboradora de TV3, amiga del expresidente de la Generalitat, diga abiertamente que el expresidente de la Generalitat, Carles Puigdemont, ha llamado al director de TV3, para exigirle, para decirle que «a Rahola, ni tocarla. Que a Rahola no se le reduzca el tiempo de pantalla, la cuota de pantalla porque es un baluarte de la causa y no puede ser, en ningún momento, degradada a salir en vez de cuarenta minutos semanales a salir treinta minutos semanales, que eso es inaceptable.»

Por tanto, le pregunto a usted, qué opinión le merecen estas declaraciones, y si cree admisible que Pilar Rahola siga siendo colaboradora de TV3, después de haber demostrado que es una auténtica comisaria política. Que así actúa, que así se lo hace saber al señor Madí. Y, desde nuestro punto de vista, como partido, como principal partido del Parlament de Catalunya, nos parece inadmisibile y exigimos que la señora Rahola deje de ser colaboradora de TV3, por su actitud coactiva, como comisaria política en pro del señor Carles Puigdemont.

Gracias, señor Sanchis.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Senyor diputat. La primera cosa que caldria dir és que a mi no em sembla bé que la gent parle sobre àudios que no haurien de sortir així a la llum. Perquè, si no m'equivoque –i vostè també ho sap– estem en una causa judicial i aquest senyor és una de les persones que sortia en aquest àudio. Està en una causa judicial i el que resulta increïble és que, en aquest país, aquests documents, sota secret de causa judicial, apareguen públicament i tot el món opine, etcètera. Evidentment això els fa diferents, sí senyor. Som una societat i un país realment curiosos. En que s'utilitzen tota mena d'enginys i tota mena de trampes per posar en evidència converses que, segurament si a vostè i a mi ens les feren, doncs, tampoc ens deixarien bé. Perquè vostè sap que, quan a una persona li fan un seguiment durant un any i té totes les gravacions, la policia, que aquella persona ha fet, doncs aquí hi haurà sempre..., hi ha per moltíssimes interpretacions.

Anem per punts i molt ràpid. En primer lloc, la senyora Pilar Rahola no és la principal col·laboradora de cap programa d'aquesta casa. En segon lloc, va cinc, deu minuts a la setmana al *Tot es mou*; cinc, deu minuts a la setmana al *FAQS*. Com tants i tants altres col·laboradors. Quan vulga vostè li passe la llista dels altres i de..., a partir d'aquí vostè aplique les sensibilitats polítiques que considera a cada un d'ells. Jo no ho faré.

Segona. Jo no sé si la senyora Pilar Rahola és comissària d'alguna cosa. Jo no sé si la gent que ve aquí són comissaris d'alguna cosa. Però en tot cas, si són analistes, si són contertulians o si venen aquí a expressar les seues opinions, és també el seu problema. Evidentment, el criteri de quins col·laboradors va a cada programa correspon, exclusivament, als directors o les directores dels programes. I qualsevol decisió que es pren, en aquest sentit, depèn de la directora o del director de programa, com ha estat en aquest cas. Cosa que es veu que ignora tothom. I finalment, i per acabar. Està bé que vostè m'adjudique moltíssim a una opció política claríssima, fins i tot que diga que porte les seues mateixes banderes i que segurament dec dormir amb elles, embolcallat en els llençols, quan ells no ho veuen així. Igual és que vostè s'equivoca, senyor diputat.

El president

Gràcies. Senyor Martín, li queden quinze segons. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidente. Bien, señor Sanchis, yo no sé si usted duerme con la bandera de Junts per Catalunya o con la *estelada* y entre otras cosas espero que duerma usted tranquilo y bien arropadito con lo que duerma, pero sí que le reconozco que me parece absolutamente inadmisibile, intolerable, que una señora como la señora Rahola siga participando en TV3, en tertulias de TV3, después de lo que ha dicho en estos audios. Estos audios que hemos conocido el conjunto de la ciudadanía de Cataluña...

El president

Senyor Martín Blanco, se li ha acabat el temps.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidente.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, li queden trenta segons.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Senyor diputat, a vostè li semblen inadmissibles moltíssimes coses. Però li ho torne a repetir, perquè es veu que no m'ha entès. Primer diu que, em sembla que la idea que tenia vostè sobre la meua independència o la meua imparcialitat periodística, ha trontollat i no ho reconeix amb aquest àudio, que li torne a repetir, o tindriem per què escoltar d'aquesta manera. Primera cosa. I segona cosa: el criteri i la decisió de portar analistes, col·laboradors, contertulians als programes, correspon a cada director o directora. I jo, no m'hi he ficat mai. I si la senyora Rahola va deixar de vindre un programa o fins i tot va vindre aquell programa, va ser decisió dels seus..., en aquest cas, de la seua directora. O, en l'altre cas, del seu director.

I quan vulga parla amb ells, em limite a fer costat als professionals d'aquesta casa. I quan els professionals d'aquesta casa diguen...

El president

Senyor Sanchis, se li ha acabat el temps.

El director de Televisió de Catalunya

Acabo, senyor president. Quan els professionals d'aquesta casa diuen que no els interessa un col·laborador o una col·laboradora, evidentment no vindran i jo els faré costat.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris emprats en els espais informatius per a informar sobre la pràctica de diligències per una comissió judicial en el marc d'una investigació judicial per presumptes delictes de corrupció

323-00322/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre els criteris emprats en els espais informatius per informar sobre la pràctica de diligències per una comissió judicial en el marc d'una investigació judicial, per presumptes delictes de corrupció. I la formula el diputat Nacho Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Sí; señor Sanchis. Seguimos con las grabaciones que hemos escuchado estos días. Es curioso que, a ustedes, a usted, le indigne tanto que se haga, se comenten las grabaciones que hemos conocido que, efectivamente, las hemos conocido por medios de comunicación privados, ajenos al entramado de los medios públicos. Efectivamente. Y es interesante porque yo creo que son conversaciones que demuestran, entre otras cosas que, en un sistema como el subsistema político catalán, en el que prima un fundamentalismo político tan exacerbado, pues claro, a un radical de una causa como usted, al final le acaba adelantando por la derecha otro radical fundamentalista como la señora Rahola.

Y le acaba dejando a usted, poco menos que como un tibio o como un agente doble de Junts per Catalunya y Esquerra Republicana. La manera como Esquerra Republicana y Junts per Catalunya se distribuyen, se reparten el botín de TV3 y Catalunya Ràdio, es absolutamente intolerable, inadmisibile en un sistema democrático. Y se lo repito: con relación a la pregunta sobre las investigaciones judiciales con relación a la operación Vóljov que, por cierto, le recuerdo que ustedes, en el año 19, le llamaban a esta operación por su nombre, le llamaban Operación # (7.44)... en alusión al # griego. Y, sin embargo, ahora, porque les interesa relacionar, por supuesto, la policía española con sus delirios de franquismo, nazismo, etcétera y lo que hacen habitualmente, le llaman operación Vóljov.

Pues bien, ustedes se han pasado toda la semana en todos los *Telenotícies* hablando de una operación contra el proceso, contra el *procés*, cuando en realidad esta operación es una operación contra un entramado corrupto de tráfico de influencias, prevaricación, cohecho y un conjunto de delitos que afectan no solo al *procés*, sino al conjunto de los gobiernos separatistas. Y, muy concretamente, podían apuntar, también, al actual Gobierno de la Generalitat. Por cierto, hay elementos de estas grabaciones que les interesan muy poco. Por ejemplo, la conversación de Rahola con David Madí no ha salido en TV3, en ninguno de los programas de TV3. Y tampoco ha salido, por ejemplo, la conversación de Víctor Terradellas, un hombre que no es un cualquiera, que era jefe de Relaciones Internacionales de Convergencia Democrática, con Xavier Vendrell, un exconsejero

de Esquerra Republicana, exmiembro de Terra Lliure, donde hablan de la posibilidad de una intervención rusa.

Ustedes la ridiculizan –y a mí, me parece # (8.47) lo que a usted le puede parecer una conversación entre dos desaprensivos. Pero no es solo eso. Esos dos señores también dicen lo siguiente: «El proceso o la independencia necesita cien muertos.» A mí, me parece que, que ustedes silencien ese aspecto tan dramático, tan absolutamente infecto de la estrategia de los políticos separatistas, me parece inadmisibile. Y creo que esa expresión de que la independencia necesita cien muertos requiere de una explicación y que los medios públicos no silencien esa parte tan nefasta de la realidad política de Cataluña.

Gracias, señor Sanchis.

El president

Bé; gràcies, senyor Martín. No tindrà rèplica, perquè s'ha passat el temps. Així que, senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, que les filtracions siguin interessants, fins i tot periodísticament, no vol dir que siguin decents. Que la manera de procedir de determinants estaments, en aquest país, en aquesta societat, aquest Estat, deixant en evidència gent que, en aquell moment està essent jutjada, contra la seva presumpció d'innocència, contra la seva possibilitat de defensar-se, etcètera, a mi, com a periodista i com a persona, em semblen molt detestables. I si a vostè això li sembla bé i ho troba que és divertit i anem a analitzar-ho, etcètera, li demanaria només que posara les mateixes ganes que posa a l'hora de denunciar aquestes converses, a l'hora de denunciar com es que les filtren, com és que transcendeixen i qui té interès per fer-ho.

Dit això, a vore, jo no sé quines proves necessita vostè més, de la llibertat del meu criteri. Si aparegueren ara converses d'Esquerra Republicana i m'adjudicaren els altres, digueren que jo no faig cas, no els faig cas i no sé què, al final potser..., al final potser, senyor diputat, que és que jo crec que tinc uns altres criteris. I encara que vostè no ho vulga reconèixer-ho. I és que ja pot pressionar qui vulga. En aquesta

casa, els criteris que guien a l'hora de donar la informació o de portar contertulians o de portar qualsevol persona, són uns altres. I podria reconèixer-los.

Respecte al nom de l'operació, a veure, TV3 fa exactament el que fan la resta de mitjans en aquest país. I si a vostè li sembla que tota aquesta idea de deu mil soldats i no sé què és preocupant, doncs mire, no sé, això depèn del criteri de cada u. Nosaltres, a l'hora de seguir aquesta investigació o aquesta..., el que vam fer va ser, el primer, parlar amb la Guàrdia Civil, què és el què està fent. Obtenir la seva versió, seguir el moment de l'operació amb el seu criteri i contrastar-ho amb criteris de les persones que estan essent investigades en aquell moment. Punt. A partir d'ahí hem portat aquí, als platós de televisió, diferents persones involucrades en allò perquè s'expliquen. I evidentment, els hem fet tota mena de preguntes. Per tant, que amaguem, que amaguem què? Si el senyor Oriol Soler ve precisament al *FAQS* i ve el senyor Xavier Vendrell i s'expliquen, serà perquè no s'amaga res.

I finalment, si alguna de les persones responsables d'aquesta operativitat, d'aquesta operació vulgueren vindre, perquè de vegades ens ho demanen, estaríem encantats que ho feren. Els faríem les mateixes preguntes. I sobretot, en faríem una: com és possible que sempre hi haja les mateixes filtracions pels mateixos conductes que perjudiquen les mateixes persones?

El president

Gràcies. Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre el tractament de l'extrema dreta als mitjans de comunicació públics. I la formula la diputada Natàlia Sánchez, del Subgrup Parlamentari de la CUP – Crida Constituent. Té la paraula.

Natàlia Sánchez Dipp

Hola, bon dia a tots i a totes. Primer agrair, com sempre, a treballadors i treballadores del Parlament que fan possible poder continuar amb l'activitat parlamentària. Bon dia, senyor Sanchis. I també volia dir-li al senyor Gordó, aquesta pregunta l'adreçem al director de TV3, perquè en tenim una, però és una reflexió que volem (*Tall de comunicació.*)

El president

Senyora Sánchez, no se l'escolta..., disculpi, senyora Sánchez, no se l'escolta gaire bé.

Natàlia Sánchez Dipp

Hola?

El president

Hola, hola..., la vèiem però, de nou, és que no se l'escoltava bé.

Natàlia Sánchez Dipp

Em sentiu, no? D'acord. Si volen, penjo, passin a la següent pregunta i em torno a connectar a veure si funciona millor?

El president

Ara se l'està sentint bé.

Natàlia Sánchez Dipp

Entesos. Doncs continuo. No sé què han sentit i què no. Els deia que des de la CUP considerem..., em senten?

El president

No.

Natàlia Sánchez Dipp

Doncs tancaré, si els sembla i que segueixi el següent. Li sembla bé, president?

El president

Cap problema, senyora Sánchez. Gràcies.

Natàlia Sánchez Dipp

Gràcies.

El president

Per tant, esperarem i passarem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio.

**Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre
l'ampliació de l'organigrama d'esports**

323-00313/12

Sobre l'ampliació de l'organigrama d'esports. I la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Josep Riera i Font

Gràcies. Fem una petita prèvia, per dir que aquesta pregunta l'havia de formular l'Elena Fort, que avui debuta a la comissió, però s'ha d'absentar a partir de les onze i la faig jo, perquè ha donat positiu de Covid i s'ha de visitar. I des d'aquí també aprofitem per dir-li, per desitjar-li que es recuperi aviat. La substituirà, a partir de les onze, la diputada Mònica Sales.

Vaig a la pregunta. Bon dia, senyor Gordillo. La pregunta té per objecte la decisió de l'ampliació de l'organigrama del Departament d'Esports de Catalunya Ràdio, amb el nomenament d'un coordinador. Fa temps que anem llegint i escoltant sobre l'existència de certes divergències en els departaments d'esports; tant de Catalunya Ràdio com de TV3. Que finalment, han acabat tant amb la renúncia del cap d'Esports de la Corporació l'estiu passat, com amb la renúncia del senyor Bernat Soler a la Direcció del Departament a la televisió, aquest octubre.

Recentment, hem conegut el nomenament del senyor Bernat Soler com a coordinador de l'Àrea d'Esports de Catalunya Ràdio, amb les tasques, a més, de reforçar el programa diari...

Fitxer 3

...d'informació esportiva i les d'impulsar els continguts digitals, tot mantenint les retransmissions dels partits del Barça, com ja venia fent. Catalunya Ràdio ha suprimit el programa diari nocturn d'esports, de la Mitjanit, que era el buc insígnia del departament. I també ha suprimit algunes transmissions esportives històriques, com les de motociclisme. Fet que fa avinent que els continguts esportius van perdent pes en la graella de ràdio.

Ens pot explicar, per tant, la raó d'un nomenament d'un coordinador, quan ja hi ha un cap d'Esports, càrrec que es manté. I explicar-nos, en tot cas, quines tasques concretes ha de desenvolupar el nou coordinador, especialment, també, la referida de l'impuls dels continguts digitals.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals (Saül Gordillo Bernárdez)

Gràcies, senyor president. Bon dia a tothom. Li haig de negar la major, senyor diputat. L'organigrama de Catalunya Ràdio, de la direcció de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals; no s'ha ampliat ni s'ha reforçat, ni s'ha tocat de cap manera. El que sí que s'ha ampliat és l'organigrama de la Direcció de Màrqueting i Vendes, amb la incorporació de l'exdirector corporatiu d'Esports, Christian Garcia, com a director de Desenvolupament de Negoci Audiovisual. Aquest organigrama sí que ha patit aquesta modificació. Però, en el cas de la ràdio, la figura del coordinador no forma part de cap organigrama, perquè no té el rang d'un càrrec que hagi de formar part de l'organigrama, ni s'ha fet un nomenament, ni s'ha reforçat l'estructura.

El senyor Bernat Soler és de la Corporació i després de la seva sortida com a cap d'Esports de TV3, va considerar que podia participar del projecte de Catalunya Ràdio. Què farà, el senyor Bernat Soler? Doncs les feines que històricament havien fet els que eren sotscaps d'Esports de Catalunya Ràdio, en tots els anys en què els esports sí que depenien de Catalunya Ràdio i no de la direcció corporativa. Que existia la figura de cap d'Esports de Catalunya Ràdio i sotscap d'Esports de Catalunya Ràdio. No existint la figura de sotscap d'Esports de Catalunya Ràdio actualment, i per tant, essent més prima encara, que abans, l'estructura, l'organigrama, el que sí que farà serà assumir part de les feines que, tenint en compte que ha desaparegut la tracció corporativa, doncs, ara recauran sobre el Departament d'Esports de Catalunya Ràdio.

I té a veure, bàsicament, amb la continuïtat de la seva participació en les retransmissions del Barça; amb el reforç del programa buc insígnia del Departament, que és el *Tot Costa*, un programa de dilluns a divendres, de dues hores diàries, amb una franja important. I en l'impuls digital de continguts esportius, que demostraran –

i el temps ens donarà la raó— que els esports formen part de l'ADN de la ràdio pública i de Catalunya Ràdio.

El president

Gràcies. Senyor Riera, no sé si vol contestar, per repreguntar...

Josep Riera i Font

També m'he perdut..., la connexió un moment i no acabo d'entendre ben bé això, no? Vull dir que si no hi ha més feines per fer, per què s'incorpora aquesta nova figura. O per què, en tot cas, no s'incorpora com a sotscap d'Esports, que sí que és el que..., la plaça que diu que vostè..., està vacant. No acabo d'entendre ben bé això. I tampoc ens ha respost el fet que hi ha menys hores d'esports a la ràdio i en canvi, calguin més funcions.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula, li queden trenta segons.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals

És que no és una figura que formi part de l'organigrama i sí que hi haurà més feina. Perquè abans hi havia una direcció corporativa. Ha desaparegut la direcció corporativa i lògicament, hi haurà més càrrega de treball. I el que no podia ser és que el cap d'Esports ho assumís tot. I per tant, el que farà el senyor Bernat Soler serà fer aquestes funcions de coordinació, que no és ni fer de sotscap d'Esports. Per tant, diguéssim que, si de la seva pregunta es desprèn que no li havíem de buscar o d'afavorir la reincorporació o la incorporació del senyor Bernat Soler a Catalunya Ràdio, jo crec que suposo que no és aquesta la voluntat i per tant, feina a fer al departament n'hi haurà molta, perquè...

El president

Senyor Gordillo...

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals

Precisament per això, perquè havent desaparegut la direcció corporativa, la feina recaurà sobre el Departament d'Esports de Catalunya Ràdio.

El president

Gràcies. Tornem a la pregunta anterior, que veig que ja torna a estar en connexió la diputada.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el tractament de l'extrema dreta als mitjans de comunicació públics

323-00323/12

Per tant, passem a la pregunta 5, que crec que era dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre el tractament de l'extrema dreta als mitjans de comunicació públics. I la formula la diputada Natàlia Sánchez. Té la paraula.

Natàlia Sánchez Dipp

Bon dia de nou. Desitjo que ara em sentin bé. *(Veus de fons.)* Sí? D'acord. Doncs, com deia abans, és una pregunta, de fet, feta al director de TV3, però que també, de fet, també és una reflexió que adrecem, també, al director de Catalunya Ràdio. *(Tall de comunicació.)* parlaments i mitjans de comunicació marquen l'agenda i formen part *(Tall de comunicació.)* Nosaltres volem preguntar *(Tall de comunicació.)* sobre l'extrema dreta i els mitjans de comunicació públics. L'extrema dreta *(Tall de comunicació.)* i que busquen la confrontació. Hi ha diferents estudis a nivell europeu que indiquen que l'èxit de la ultradreta rau en el fet que els mitjans assumeixen l'agenda de la ultradreta. Els donen cobertura i excessiva..., una quota excessiva, a la recerca d'audiència i normalitzen els seus líders.

Per exemple, una pràctica estesa a Bèlgica és la de no incorporar l'extrema dreta a programes d'entreteniment. I aquesta pràctica és ignorada a l'Estat espanyol. Volem preguntar-li quina és la seva opinió i com estan treballant, des dels mitjans públics i, concretament, a TV3, la reflexió i la política de tractament de l'extrema dreta.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Gràcies, diputada. Jo ho he comentat, també, en alguna altra ocasió, que nosaltres compartim aquesta preocupació. És a dir, no..., la preocupació que determinats –sobretot– missatges no se propaguen com volen les persones que

els fan, perquè el que intenten és això que diu vostè. Però clar, això de vegades xoca amb un altre problema. Hi ha persones que llancen aquesta mena de missatges i resulta que tenen representació política i parlamentària, fins i tot càrrecs importantíssims, donats per les urnes. I aleshores és molt difícil, per dir-ho així, silenciar o apartar aquests missatges. En tot cas, després hi ha els analistes, després hi ha els comentaristes, després hi ha els contertulians, que ja els jutjaran i entraran en un terreny de l'opinió.

Però nosaltres no podem entrar en aquest àmbit de l'opinió. Nosaltres, la única cosa que podem fer és intentar –que sí que ho fem– perquè evidentment, el Consell Professional de Televisió de Catalunya, evidentment, a totes les altres àrees de la casa, el llibre d'estil, etcètera, ens indiquen com fer que aquests missatges no troben un element de propagació gratuït i fantàstic en una televisió pública. I això ja ho fem. Però després, no podem evitar que determinats missatges en la boca de polítics que representen..., tenen representació parlamentària, per exemple, o són líders de partits que són votats, puguin arribar a tothom. Perquè, precisament, si ho poden fer és perquè aquestes persones han aconseguit aquesta representació.

El president

Gràcies.

Natàlia Sànchez Dipp

Gràcies per la seva resposta...

El president

Senyora Sànchez, té la paraula.

Natàlia Sànchez Dipp

Disculpi, president. Moltes gràcies. Podríem entrar en el debat sobre aquest peix que es mossega la cua, no? Sobre com la popularitat augmenta gràcies a l'excessiva atenció que els mitjans de comunicació, especialment en alguns programes d'entreteniment poden tenir, cap a la cobertura de l'extrema dreta. Li posaré un exemple que recordava el periodista Miquel Ramos, amb relació a una manifestació el 9 d'octubre, la Diada del País Valencià. En que parlava –i ell explicava– que alguns

mitjans, en definir els grups d'extrema dreta com a «ciutadans amb banderes» o «manifestants de signe contrari» quan el que hi havia eren nazis.

Nazis que, avui dia, la premsa..., alguna premsa del País Valencià encara en diuen «valencianistes». En aquest sentit, nosaltres creiem –i fem un prec o una proposta– que des dels mitjans públics cal tractar amb profunditat i cal tenir una política molt més clara amb relació al tractament de l'extrema dreta i del feixisme. S'ha construït quasi bé un relat vinculat a la llibertat d'expressió, on no es pot tractar igual els feixistes que els antifeixistes. I, per tant, nosaltres creiem que els mitjans de comunicació, especialment –vaig acabant–, els públics, han de tenir un paper important per generar un contrarelat. Perquè..., no caure en una falsa equidistància entre el que són drets i allò que és negació de drets.

I per tant, li fem aquest prec. Per fer aquesta reflexió i una política més clara, des dels mitjans públics en el tractament de l'extrema dreta.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Doncs gràcies per la reflexió, diputada. I, evidentment, la farem. Perquè, torne a insistir-li, el tema, la qüestió ens preocupa tant segurament com a vostè. A veure, per exemple, eh?, per posar també alguns exemples. El tipus de llenguatge que utilitza Televisió de Catalunya quan hi ha aquestes concentracions i manifestacions de què vostè parla, dir que qualsevol persona –per dir-ho així, mínimament sensata– sap que va més pel que vostè diu que pel que diuen altres mitjans; en aquest cas, també està clara. Nosaltres no parlem de «ciutadans amb banderes» o «d'elements enfrontats» Si hi a extrema dreta, hi ha extrema dreta. Per exemple, en la última concentració que va haver-hi a la Generalitat, per protestar per les mesures que ha pres el Govern, al final els Mossos d'Esquadra van detectar que, en les protestes hi havia elements d'extrema dreta infiltrats o senzillament, fent aquestes protestes.

I nosaltres vam demanar, per què els Mossos d'Esquadra feien aquesta afirmació i quan ens ho van comentar, doncs, evidentment ho vam dir. I estem tan preocupats –i acabe– que, per exemple, quan van fer, quan va passar juntament amb À Punt i

juntament amb IB3 la pel·lícula sobre la mort de Guillem, nosaltres en vam fer una nit temàtica. I hi havia un *Sense Ficcio*, que ja parlava exactament d'aquests fenòmens. Per tant, i per resumir, la preocupació de vostè, senyora diputada Sánchez...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

I farem el que podrem en aquest sentit. Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor Sanchis. Ara, passarem a la següent pregunta, que s'ajuntaran la número 7 i la número 9, tal com es va demanar i es va acceptar per part dels grups parlamentaris.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els darrers nomenaments i acords del Consell de Govern de la Corporació

322-00233/12

Per tant, començarem amb la pregunta número 7, dirigida a la presidenta en funcions sobre els darrers nomenaments i acords del Consell de Govern de la Corporació. I la formula el diputat Ferran Mascarell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Ferran Mascarell i Canalda

Sí; bon dia, senyor president; senyores i senyors diputats; senyora presidenta de la Corporació en funcions.

Voldria preguntar-li pels canvis de pes que s'han produït darrerament a la direcció de TV3 i de càrrecs directius de la Corporació. Ha marxat el senyor Martí Patxot, després de gairebé quatre anys de director de Màrqueting i de Vendes. El senyor Riera ja s'ha referit a la dimissió del senyor Bernat Soler, cap d'Esports de la cadena i també al senyor Christian Garcia. I tots tenim present la polèmica dimissió de

Mònica Terribas l'estiu passat. La sortida de tots aquests professionals generen una evident impressió d'instabilitat professional. No és senzill d'entendre ni les motivacions, ni els objectius, ni sovint les formes de tots aquets canvis. Sembla, per tant, que bons professionals no troben el seu lloc a l'estructura de la Corporació.

Per això, li plantejem aquesta pregunta. Què està passant, senyora Llorach? Som conscients que és perfectament normal que en una empresa, els professionals vagin i vinguin, però també sabem que, en general, i més una institució emblemàtica com TV3, la permanència..., per TV3 i la Corporació, la permanència és un símptoma de bon govern. També sabem que, quan aquests canvis es produeixen amb polèmica, el conjunt del mitjà en surt perjudicat. En tot cas, òbviament, ens preocupa que es perdi un volum de gent que ha treballat bé. Volem estar convençuts que els nous fitxatges segueixen incorporant rigor, qualitat i imparcialitat. I, evidentment, és lògic que ens amoïni que l'escassa permanència dels professionals directius, en àmbits com el del màrqueting o les vendes, impossibiliti implementar una idea de marca clara i consolidar un equip amb objectius compartits a mitjà i llarg termini.

En aquest sentit, desitgem que la nova directora de Màrqueting i Vendes pugui sumar. Els seus reptes són decisius. Avui, TV3 lidera amb un 17.7 el *share*, però els ingressos publicitaris segueixen caient. I, per tant, la nova directora té l'objectiu no menor de revertir aquesta dinàmica. Serveixi aquesta intervenció, també, per desitjar-li sort i encert. Per tant, és especialment rellevant la seva contribució en el sosteniment del lideratge de TV3, en la redefinició del model d'ingressos futurs i en la configuració d'una fórmula financera que funcioni.

Senyora vicepresidenta, doncs, estem segurs que vostè sap de la importància que els professionals que condueixen les emissores de la Corporació estiguin còmodes i siguin el més fiables possible. Sap que un model de televisió i ràdio pública i modèlica és també una eina de cohesió, formació i d'identitat i de defensa del català, per molt que pesi al nacionalisme fonamentalista monolingüístic excoient, autoritari espanyol, que tan sovint ens obsequia amb perles extraordinàries. Per totes aquestes raons, li fem aquesta pregunta.

El president

Gràcies.

**Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la
Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la dimissió
del director comercial de la Corporació**

322-00235/12

Ara seria el torn de la diputada Raquel Sans, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. I disculpin. Em senten, no?

El president

De moment, sí. Veurem...

Raquel Sans Guerra

Gràcies, perquè tinc alguns problemes de cobertura. Complementant la pregunta que...

Fitxer 4

...feia el diputat Mascarell. Com bé deia, fa pocs dies que vostès van anunciar el nomenament de la directora de Màrqueting i Vendes de la Corporació, la senyora Núria Fargas, a qui aprofitem, també per desitjar sort i encerts en la missió. Missió que, pels resultats dels últims anys, doncs, no sembla gaire fàcil. Perquè, com deia el diputat Mascarell, també els ingressos comercials de la Corporació baixen un graó més a cada exercici. Si agafem els quatre últims anys, que és el període durant el qual la Direcció de Màrqueting i Vendes ha anat a càrrec de Martí Patxot, qui va dimitir del càrrec, els ingressos per aquests conceptes van passar dels 66 milions d'euros llistats el 2016, a 57 milions d'euros, quasi 58 –sense arribar-hi, el 2019. Això vol dir una caiguda anual dels ingressos comercials de més de 2 milions d'euros.

En canvi, paradoxalment, durant quasi tot aquest temps TV3 ha estat la cadena líder d'audiència a Catalunya. I les audiències també han anat prou bé en la ràdio i en els mitjans digitals. Li volia preguntar, senyora Llorach, si han analitzat a què respon aquesta divergència entre unes audiències que van bé i els ingressos comercials

que no paren de baixar. Si, a banda de nomenar una nova directora de Màrqueting i Vendes estan prenent mesures d'alguna manera per conquerir mercat. I si ara que falten menys de dos mesos per acabar l'any tenen una previsió una mica més precisa de l'impacte de la Covid-19 en els ingressos comercials i en com es tancarà l'any, des del punt de vista econòmic.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Seria el torn de la senyora Llorach. Bon dia, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (Núria Llorach i Boladeras)

Bon dia, president; diputada, diputat. Les dues preguntes fan referència als darrers acords que ha pres el Consell de Govern pel que fa a nomenaments de nous professionals. El passat 28 d'octubre vàrem nomenar Núria Fargas com directora de Màrqueting. I aquest nomenament ha estat perquè ha substituït Martí Patxot, com vostès deien. Ja que ell va expressat la seva voluntat d'iniciar un altre projecte professional, fora de la Corporació. I m'agradaria aprofitar aquesta compareixença al Parlament per agrair-li públicament la seva bona feina al capdavant d'aquesta àrea estratègica aquests darrers quatre anys. Tot i que, com deia la diputada Raquel Sans, els ingressos publicitaris han passat de 64 milions, el 2016, a 51, al tancament del 2019. I la previsió que portem per aquest any és el que el tancament baixi sobre uns 11 milions menys sobre l'any passat, per efectes de la Covid.

De fet, que en Martí Patxot marxi, doncs, vol dir que la seva experiència professional a la Corporació ha estat positiva i que, des de l'empresa privada ens l'han volgut captar per fer-hi feina. Per tant, des d'aquí li desitgem sort i encerts en aquesta nova etapa. I des d'aquest mes de novembre, efectivament, la Núria, la Núria Fargas assumeix el repte d'incrementar els ingressos per publicitat. Tasca que no serà fàcil, com vostès dos ja han dit. Assumeix, també, el repte de fer noves vendes de productes audiovisuals. Per tant, trobar empreses que vulguin invertir en productes audiovisuals de la casa. I aquí, una feina important al farà Christian Garcia, que està d'adjunt en aquests temes, amb el direcció de Televisió per trobar empreses que vulguin patrocinar i invertir en productes audiovisuals.

I alhora, també la Núria treballarà en els àmbits del posicionament de marca i de promoció dels canals i emissores del grup. Tenint en compte la situació que en aquests moments hi ha en el mercat, el paper dels mitjans de comunicació també ha de ser estar al costat del teixit empresarial del nostre país. I també els hem d'ajudar a fer les seves estratègies de comunicació i ajudar-los a un posicionament de qualitat. Núria Fargas és una gran professional. És experta en aquest àmbit. Ja formava part de l'equip del Martí Patxot, no hem incorporat ningú de fora de la casa. És una persona que ve treballant des de fa molts anys a la casa. Era la directora d'estratègia comercial. I, per exemple, anteriorment havia sigut la directora comercial de Catalunya Ràdio. Per tant, estem segurs que l'elecció, la proposta que vaig fer al Consell de Govern i l'acord del Consell de Govern en el seu nomenament anirà bé per la casa.

La previsió dels ingressos publicitaris aquest any és de 39,7 milions d'euros, sobre un pressupost que teníem, de 52, inicialment previstos. El que sí que vull constatar és que el descens d'ingressos de la Corporació va en la mateixa línia que el descens que hi ha d'ingressos en el mercat publicitari de la televisió i de la ràdio. Que acumula una caiguda d'un 25 per cent, aproximadament i que, en el cas de la Corporació és molt semblant aquesta caiguda i apuntem que serà, aproximadament, d'un 27-28 per cent. Deixin-me també dir que, el director de Televisió ens va proposar, donat que en Bernat Soler volia tancar la seva etapa al capdavant de la redacció del Departament d'Esports, el director de Televisió em va proposar el nomenament del nou cap d'Esports, del Dani Barcon, en substitució, com deia d'en Bernat Soler.

Els reptes en continguts esportius són claus, també. Cal que es transformi i que lideri aquesta transformació del canal Esport3. I per tant, l'oferta temàtica d'esports de la Corporació s'ha de redefinir. I per tant, comptem amb ell per tirar endavant un pla estratègic que estan treballant amb el director de Televisió, per impulsar aquesta àrea. Deixin-me dir també que, per primera vegada, al capdavant del Departament d'Esports no hi ha un redactor, sinó que Barcon és realitzador i creador de continguts. I, per tant, té un perfil professional que creiem que podrà ajudar a impulsar aquests nous reptes de producció i d'innovació. Aquest àmbit que li ha encarregat el director de Televisió, Vicent Sanchis. *(Veus de fons.)* Perdon, president. No et sentia, jo...

Ferran Mascarell i Canalda

No; ni jo tampoc; ningú.

El president

Disculpin. Deia que al senyor Mascarell se li ha acabat el temps i la senyora Sans..., li queda..., no vol repreguntar.

**Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la
Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'actuació
dels mitjans de la Corporació respecte a la ultradreta**

322-00234/12

Per tant, passem a la següent pregunta, que va dirigida a la presidenta en funcions, sobre l'actuació dels mitjans de la Corporació respecte a la ultradreta. I la formula el diputat Francesc de Dalmaes, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Francesc de Dalmaes i Thió

Sí; moltes gràcies, president. Una prèvia, només, breus segons, per fer arribar la nostra solidaritat amb Dani Gallardo, injustament jutjat avui a Madrid, de forma exemplar per haver-se solidaritat amb la causa de l'u d'octubre, amb la causa catalana. Drets per tots, per tothom i arreu.

Els parlem de la ultradreta, de l'extrema dreta. Ho vam fer la última comissió i ens preocupava molt; ens preocupa molt com aquesta qüestió es tractava en els mitjans públics. I com que hi ha un horitzó d'eleccions, seria molt interessant que no ens tiréssim els plats pel cap entre polítics, entre organitzacions periodístiques..., en definitiva, entre mitjans i entre professionals. Jo, en aquell moment els deia, als mitjans de la Corporació que busquessin l'assessorament de professionals que han estudiat, que han treballat i que han reflexionat sobre el tema. Jo ho he fet aquesta setmana per treballar aquesta pregunta. Els parlava de l'Alba Sidera i d'en Jordi Borràs, però hi ha més gent. He tingut la bona notícia que el Grup de Periodistes Ramon Barnils ja està preparant una jornada monogràfica per tractar aquesta qüestió i per tal que surtin una sèrie de recomanacions.

Però, en tot cas, sí que els voldríem avançar algunes reflexions que, des del nostre grup ens sembla que són interessants. És a dir, per exemple, l'Alba Sidera ens explicava molt bé que a Itàlia ha quedat molt clar que, quan l'extrema dreta entra per la televisió, acaba entrant al Parlament. I que, malgrat que són sorollosos i segons com, generen audiència, això no pot ser una excusa perquè tinguin protagonisme en els mitjans. A Catalunya, l'extrema dreta organitzada no representa ningú. En aquest moment no tenen ni un sol diputat. Si volen saber com es fa, de vetar, que no hi hagi aquests grups quan encara no tenen representació parlamentària, pensin el que van fer amb la CUP quan encara no tenia diputats al Parlament. Semblava que no existís. Doncs és exactament això el que cal fer. No hi ha anàlisi política que pugui comptar amb opinadors d'extrema dreta. Són antipolítica. Volen destruir el sistema. No fan gràcia, per molt graciosos que els sembla.

Les formacions polítiques d'extrema dreta no és que s'hagin de silenciar, com a fenomen, però el que ha de fer el periodisme és posar en dubte les seves afirmacions i les seves desraons. No poden rebre aquesta exposició acrítica dels seus arguments, perquè llavors els mitjans els fan de corretja de transmissió. Cal entendre que, l'extrema dreta del segle XXI són especialistes en propaganda. Fan servir allò de les arts marcials, utilitzen l'energia dels que els volen contradir, precisament per posicionar-se. Twitter és un exemple, eh? Quan treballen dient segons quina bajanada, el que busquen precisament és que molta gent els contradigui i els deixi en evidència. Última, acabo president, són un servei públic. Cal més periodisme, més investigació. L'extrema dreta, sobretot, es fonamenta en mentides i en *fake news*. Això com es contraposa? Amb investigació, amb periodisme d'investigació i amb més suports als periodistes que volen anar més enllà de fer de corretges de transmissió.

Gràcies, president.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, president. Senyor diputat, comparteixo pràcticament al cent per cent les reflexions que vostè acaba d'exposar públicament en la pregunta. Perquè, més que una pregunta, ha estat un seguit de reflexions al voltant del tractament informatiu de l'extrema dreta. El director de Televisió fa..., en una pregunta anterior de la diputada Natàlia Sánchez, creu que ho ha deixat clar, és un tema que ens preocupa. Compartim la preocupació que han expressat, tant vostè com la diputada Sánchez. I jo voldria compartir amb vostès que el llibre d'estil, que és el llibre de què es doten els professionals de la casa, no fa enlloc cap referència explícita a formacions polítiques o entitats que tinguin una ideologia o tendència concreta. Per tant, cap article parla explícitament ni de partits d'extrema dreta, ni de cap altra orientació ideològica.

I el que sí que defineix clarament el llibre d'estil és quines són les condicions que exigim perquè les seves opinions puguin expressar-se en els mitjans de comunicació públics. Per tant, tant a ràdio com a televisió. I en aquest aspecte diu que els nostres mitjans serveixen al conjunt plural de la ciutadania i la representen. I totes les opinions hi poden trobar un lloc per expressar-se, en funció del seu interès informatiu, del pluralisme, i de la seva representativitat, com vostè deia. Sempre que es respectin els principis democràtics i de convivència. Aquest és el principi que està recollit en el llibre d'estil. És el principi que defensen els directors dels mitjans, quan decideixen quins són els continguts que es fan, tant a televisió com a ràdio. I ha de ser compatible amb el deure dels nostres professionals d'explicar la realitat i de donar les claus de l'actualitat amb sentit de responsabilitat, amb criteri informatiu i amb sentit crític, si cal.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la falta de paritat en les corresponsalies dels mitjans públics

322-00236/12

Passem, doncs, a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre la falta de paritat en les corresponsalies dels mitjans públics. I la formula la diputada Jenn Díaz, del Grup Parlamentari Republicà.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Bon dia, senyora Llorach. El juliol passat, el Consell de Govern de la Corporació va aprovar el Pla d'Igualtat, després de dos anys de treballs a la comissió encarregada. I vostè, a més a més, va manifestar públicament la satisfacció pel document, que va ser resultat d'un acord entre la direcció i els representants dels treballadors i les treballadores. I aprovar el Pla va ser una fita i aplicar-lo en serà un altra. En aquesta cambra mateix, hem fet el mateix exercici. Hem tirat endavant, en aquesta legislatura, un Pla d'igualtat. Però els plans –ja ho sabem– no són l'objectiu, sinó que són el mitjà per assolir aquesta igualtat real.

Una de les conclusions del pla és que la Corporació ha de vetllar per projectar cap a la societat, a través dels seus mitjans de comunicació, una imatge igualitària, plural i no estereotipada de dones i homes. Així com promoure el coneixement i la difusió del principi d'igualtat. Entenem que això no es fa de la nit al dia, tampoc a la nostra cambra es farà de la nit al dia. Però sí que es fa a través de les decisions que s'adopten en el dia a dia. I per exemple, en les delegacions internacionals de TV3 i Catalunya Ràdio hi ha, en total, nou periodistes homes i dues dones, només. Això no ens estranya, perquè passa a tots els mitjans de tota Catalunya, públics o privats. Tots ells, bons professionals i no ho posem en dubte, que s'han guanyat el lloc amb la seva feina. Cap comentari al respecte. Però aquest balanç no es correspon amb el compromís de visibilització de la igualtat a què es compromet el Pla que es va aprovar el juliol.

De fet, no és només una qüestió de representativitat. No només, perquè la representativitat també és important. I ja és, en sí, una bona notícia. Però va més enllà d'això.

Fitxer 5

La diversitat i la paritat en les delegacions promouen una mirada plural de la societat, que entenem que és una de les feines dels mitjans públics de qualitat. I en posarem un exemple, que és molt clar, que és l'exemple de la Txell Feixas, no? No és la primera corresponsal al Líban, però cap altre corresponsal ens ha mostrat la realitat que viuen les dones del país amb tant de detall. El periodisme, com la cultura, també, la ficció, són miralls de la societat que tenim. I també, de la societat que volem tenir. I fer de corresponsal modifica la percepció i l'opinió pública dels catalans i les catalanes. Per tant, com més divers sigui l'equip –i ja no demanem, només paritat home-dona, diversitats de tot tipus– més divers serà el focus d'informació.

Que les periodistes dones es guanyen el lloc com qualsevol altra persona és evident; també a la Corporació. I aquesta mateixa setmana n'hem tingut un altre exemple, amb el paper atorgat a la Raquel Sans pels informatius a TV3, en la cobertura de les eleccions americanes. I, a més, hi ha d'altres exemples, potser menys visibles, com les delegacions de TV3 i Catalunya Ràdio a l'Estat espanyol i a la Catalunya Nord, on el balanç global és de vuit dones i tres homes. Per tant, sabem que es pot fer, que tenen la intenció, que aquest Pla d'Igualtat ho vetllarà. I per tant, voldríem saber a què correspon aquesta altra falta de paritat a les corresponsalies internacionals de TV3 i Catalunya Ràdio, tenint en compte el paper troncal en els serveis informatius. I, per tant, no només quantitat, sinó també qualitat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, comparteixo al cent per cent les reflexions que acaba de fer al voltant de la paritat. Deixi'm dir-li que el Consell de Govern i la Corporació estan compromesos en els drets de les dones i en el compliment efectiu de la igualtat. I deixi'm, també, des d'aquí felicitar, no només la Raquel Sans, que ha fet una excel·lent tasca aquests dies a Estats Units, sinó a la

Txell Freixas. Com també a la Jenny Lozano, que és la corresponsal de Catalunya Ràdio a Washington. Sí, és cert; vostè ho ha dit. De les onze corresponsalies internacionals, només dues estan cobertes per dones. Però això es fa..., totes han estat proveïdes, com vostè sap, d'acord amb un procés obert de selecció, de mobilitat geogràfica, amb participació dels representants dels treballadors i de treballadores. I que s'hi presenten les persones que s'hi presenten.

Per tant, sí, hem de fer accions positives i fer que més dones es presentin en aquests càrrecs. I també, deixi'm dir que estic satisfeta pel que fa a les vuit delegacions territorials. Perquè set tenen al capdavant dones. Només en aquest moment, la Delegació Territorial de Madrid, amb Albert Calatrava, que és el delegat, està dirigida per un home. Les altres set delegacions tenen dones al capdavant. No només de delegades, sinó en molts casos, la Delegació i la Subdelegació. Per tant, com vostè diu, des del mes de juliol vam fer públic el Pla per la Igualtat. Un pla llargament esperat. Realment, crec que va haver-hi un intens treball conjunt, de treballadors i treballadores i de la direcció. I que feia temps que l'hauríem d'haver hagut de..., que anem tard, pel que fa al Pla per la Igualtat. Crec que era una assignatura pendent, que tenia aquesta casa.

Però, amb el Pla per la Igualtat aprovat, tenim un instrument més eficaç per fer possible aquest compromís per la igualtat que tenim, des de la Corporació. Com saben, el Pla contempla accions concretes en matèria de selecció. Que avancen, precisament, en l'objectiu de garantir aquesta igualtat real de gènere en els procediments de selecció. Tant mitjançant accions positives, i assegurant aquesta objectivitat, la transparència i la no-discriminació, per assolir aquesta composició total de la plantilla que, al final, arribi a ser paritària i d'un 50 per cent. Hi ha dotze accions concretes en el Pla, sobre mesures de selecció.

També, en l'àmbit de la promoció l'objectiu és el d'impulsar una promoció vertical de les dones a nivells superiors, o llocs de treball de lliure designació. Acaba de passar. Acabem de designar i de nomenar Núria Fargas, com a directora de Màrqueting i Vendes, això fa que...

El president

Senyora Llorach, se li ha acabat el temps.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

D'acord. Això ha fet que ampliéssim el Comitè de Direcció amb una dona més. Per tant, compromís del tot d'aquesta Corporació en la plena igualtat com a instrument.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les mesures adoptades per a fer front a la crisi generada per la Covid-19 i el foment del teletreball a la Corporació

322-00237/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre les mesures adoptades per fer front a la crisi generada per la Covid-19 i la formula la diputada Marta Ribas, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula.

Marta Ribas Frías

Gràcies, president. Per la situació crítica de la Covid, el coronavirus, el Govern ha reclamat a les empreses que es prioritzi al màxim el teletreball en tot allò que puguin fer. I, per tant li pregunto, senyora Llorach, si ho estan fent totes les empreses de la Corporació. Si estan maximitzant al màxim la possibilitat de fer teletreball.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, sí que ho estem fent. I ho estem fent des del passat mes de març, quan va esclatar la primera crisi d'aquesta pandèmia. Des del primer moment, el teletreball ha estat la mesura principal per garantir el trencament de les cadenes de contagi. I, per tant, preservar i protegir en tot moment

la salut de les persones que treballen en aquesta Corporació. Per tant, des d'aquell primer moment que el teletreball va ser, diguem-ne, d'un dia per l'altre, hem anat dotant d'equips la gent. Per exemple, hem ampliat infraestructures tecnològiques per la connexió en remot a través de passarel·les com Citrix o VPN. Per què? Per facilitar, encara més, que les persones puguin treballar a distància o teletreballar.

També podem dir que, un dels objectius d'aquest teletreball, com vostè deia, és aquesta reducció de la mobilitat que ens demanen les autoritats sanitàries. També ho estem assolint a la Corporació. Durant les primeres setmanes de l'estat d'alarma, el mes de març, la reducció de la mobilitat laboral es va xifrar entre un 80 i un 90 per cent. Ara, en aquests moments, mantenim una programació, tant a televisió com a ràdio, recuperada al cent per cent, que en aquell moment no. I en aquests moments, el percentatge de teletreball que tenim, i de reducció de mobilitat a la Corporació, és d'un 50 per cent. I això, mantenint el cent per cent de producció de tots els canals de televisió i de totes les emissores de ràdio. Per tant, sí, senyora diputada, expressar-li que estem intentant que, des de tots els àmbits de la casa, les mesures per fer front la Covid siguin bàsicament aquest foment del teletreball.

El president

Gràcies. Senyora Ribas, té la paraula.

Marta Ribas Frías

Bé; entenc que tot això comporta esforços i comporta sacrificis per part de tothom, però hauríem de fer tots els que sigui possible. En el cas de la televisió, el Comitè d'Empresa fa pocs dies, els proposava ampliació del teletreball en alguns aspectes. Amb teletreball generalitzat a tots els àmbits en què es pot fer, # (7.51) recursos humans, administració i el sector..., l'àmbit comercial, màrqueting, planificació, programació...

També els deien que es podria plantejar teletreball els divendres, pels equips de cap de setmana. I així, evitar la coincidència de gent en els mateixos espais, en un mateix dia. O que es podria, també, fer més teletreball de la gent d'Informatius, d'Esports, de programes. Potser fixant un dia específic de teletreball per cadascú. O dels equips de producció i realització de programes. I a la ràdio, al setembre, en el comunitat que el Comitè d'Empresa denunciava que la direcció «grinyola» com recordaran, per

les batalles partidistes, advertien que tot plegat estava impactant en poca preocupació i ocupació de la direcció de la ràdio, per exemple, en els plans de teletreball.

Per tant, bé, ens preocupa si hi ha més possibilitats i no s'estan explorant totes. A més, plantejades pels mateixos treballadors i treballadores de la casa. I els reclamem, doncs, que des del Govern de la Corporació li demanin als responsables de les àrees i departaments que puguin ser potser més reticents a complir amb aquestes mesures, que compleixin. Perquè no només és important per protegir els seus propis treballadors i treballadores, sinó especialment, per col·laborar a reduir la pressió cap a la sanitat pública que patim tots plegats.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, li queden trenta segons.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, dir-li, comentar-li que totes les propostes es treballen en el document del Pla de recuperació de l'activitat, que es treballa precisament conjuntament amb els comitès. Per tant, els comitès d'empresa, tant de ràdio com de televisió, tenen presència en aquestes reunions de treball de recuperació de l'activitat. I, com li dic, des de la direcció, tant des del Consell de Govern com des del Comitè de Direcció de la Corporació, intentem que la mobilitat disminuir-la al màxim i que totes aquelles funcions que es puguin desenvolupar fora del lloc de treball i, per tant, teletreballant o treballant a distància, així es facin. Per tant, el nostre compromís és ple en aquest sentit.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les actuacions del Consell de Govern davant l'ús dels mitjans de la

**Corporació per a atacar i assenyalar les opinions crítiques amb
l'actuació del Govern**

322-00238/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre les actuacions del Consell de Govern davant l'ús dels mitjans de la Corporació, per atacar i assenyalar les opinions crítiques amb l'actuació del Govern. I la formula la diputada Blanca Navarro, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Blanca Victoria Navarro Pacheco

Gracias, presidente. Señora Llorach, Buenos días. Como no estará de acostumbrada la audiencia independentista al apoyo unánime de todos los participantes de los medios de comunicación públicos de Cataluña al Govern secesionista que, para un día que tienen un invitado crítico que osa hacerse eco de la incompetencia del Govern, se lía la de Dios es Cristo y le escriben a Laura Rosel un editorial aplastante para callarlo. Tiene opción, señora Llorach, en este espacio, para dar una explicación a los ciudadanos de Cataluña.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

**La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de
Mitjans Audiovisuals**

Gràcies, president. Senyora diputada, vostè es deu referir a que el passat 16 d'octubre la periodista Laura Rosel va fer, en la seva anàlisi de primera hora, una crítica en antena que no vam entrar a valorar des del Consell de Govern. Perquè vostè em demanava quines actuacions hem fet, com a Consell de Govern. Cap ni una. Sí que ho va fer el Consell Professional de Catalunya Ràdio, en un comunitat públic molt crític. També amb aquella portada del *Matí de Catalunya Ràdio*. I deia que, el que toca ara i sempre és ser crítics, deia el comunicat. Tots hi estem d'acord, cal la crítica, però cal una crítica sempre constructiva. Fins i tot de ben segur la mateixa directora del programa hi està d'acord.

Ella mateixa, a la vista de la polèmica que havia creat aquella portada, va convidar precisament la veu crítica d'Oriol Mitjà a expressar-se amb plena llibertat, com passa

sempre, a tots els mitjans de la Corporació. I en aquest cas, al *Matí de Catalunya Ràdio*. Després d'aquella entrevista i del reconeixement posterior del Consell Professional, que felicitava la mateixa Laura Rosel, crec senyora diputada, que la polèmica està tancada i la professionalitat de Rosel fora de dubte, totalment.

El president

Gràcies. Senyora Blanca Navarro, té la paraula.

Blanca Victoria Navarro Pacheco

Gracias presidente. Si la cuestión no es..., es la anécdota. La cuestión es que están tan acostumbrados a tener un coro angelical de tertulianos: entrevistados, periodistas y comentaristas de actualidad de diversa índole y alguna opinadora hiperventilada de la que ha hemos hablado y que, vistos los chanchullos en los que está metida, le hemos reclamado que deje de recibir dinero público de todos los catalanes. Como digo, están tan acostumbrados a que siempre, todos, todos estén tan de acuerdo en magnificar al independentismo radical y corear alabanzas a sus líderes que, cuando hay una crítica, mire la que se lía.

La segunda evidencia es que esta editorial es una prueba irrefutable de cómo el Govern utiliza los medios de comunicación como instrumento político en el debate público. Y como usted ha dicho, hasta los trabajadores del Consell Professional de Catalunya Ràdio, les han llamado al orden y han apelado a que su propio libro de estilo les reclama que la función de los medios públicos es fomentar el espíritu crítico, sobre todo, hacia el Govern. Apelando la función de cuarto poder, no al habitual masajeo del independentismo y encubrimiento de la incompetencia de los que nos gobiernan. Mire, esto no es nada nuevo para los que, desde este espacio político, de Ciudadanos, criticamos las actuaciones del independentismo y reiteradamente somos acallados en los medios de comunicación públicos pese a representar 1.100.000 votantes y ser la fuerza más votada en Cataluña.

Y durante muchos años han aplicado «*fil per randa*» eso del «*això no toca*» del patriarca Pujol, retransmitiendo esta ideología correcta para hacer de los televidentes buenos catalanes nacionalistas y acallando las opiniones críticas. Y lo que parece es que, en estos últimos tiempos están teniendo una gran crisis interna

en este Gran Hermano, dejando entrever obscenamente sus peleas por el control del pensamiento único.

Señora Llorach, tienen contratada una persona que dice que no ha conseguido instalar el relato público de estos..., de que Esquerra domina TV3 y que, a partir de ahora lo harán. ¿Qué explicación puede darnos de esta línea política?

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, crec que ho he contestat, inclús abans en la pregunta que em feia Junts per Catalunya, sobre l'actuació dels mitjans de la Corporació respecte la ultradreta. Totes les opinions hi poden trobar un lloc per expressar-se, a la Corporació. En funció del seu interès informatiu, del pluralisme i de la seva representativitat, sempre que respectin els principis democràtics i de convivència. Aquests són els principis...

Fitxer 6

...que apliquem a la Corporació i no tots els que vostè ha anat –reiteradament– repetint. No només avui, sinó les preguntes que reiteradament ens fan sobre la falta de pluralitat dels mitjans públics de la Corporació. Els directors dels mitjans treballen intensament perquè hi hagi analistes i tertulians que cobreixin tot el ventall de possibilitats i d'opinions que hi ha a Catalunya.

Per tant, treballem bé i ho seguirem fent així, senyora diputada.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la inacció del

**Consell de Govern davant la reiteració d'insults per part de
col·laboradors de TV3 a polítics i ciutadans constitucionalistes**

322-00239/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre la inacció del Consell de Govern davant la reiteració d'insults per part de col·laboradors de TV3. I la formula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula. Senyora Sierra, no se la sent.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. En primer lloc, una prèvia. Vull felicitar el senyor Mascarell, perquè s'ha sumat a Ciutadans, que defensem el plurilingüisme, que participem en aquest Parlament sempre fent servir les diferents llengües, a diferència d'altres polítics, que practiquen el monolingüisme i només parlen una llengua. O, com fins i tot a TV3, que tenen com un dels seus filòlegs de capçalera un senyor que diu: «El bilingüisme mata» Enfront d'aquest monolingüisme, benvingut a la defensa del plurilingüisme.

Ara, ja pel que fa a la pregunta, el passat 3 d'octubre la Pilar Rahola li va dir «l'limac» al meu company, en Jordi Cañas, que és un eurodiputat, triat democràticament pels catalans. A diferència de la senyora Rahola, quan es presentava a les eleccions, que no la votava ningú. Aquest insult a mi em sembla molt greu, tot i que també sabem l'afició dels nacionalistes a animalitzar els constitucionalistes i els castellanoparlants. De fet, l'expresident Torra ens anomenava «bèsties tarades» I miri, li he de dir una cosa, senyor Sanchis, les bèsties tarades el tractem a vostè molt millor que els seus. I li explico això perquè la senyora Rahola diu en un àudio i cito literalment: «Està clar que al Sanchis li farem pagar.» Fi de la cita.

Però tot i que, tant l'insult al Jordi Cañas com l'amenaça a vostè que són molt greus, el que és més greu de tot és com ens demostren el que hem dit tantes vegades des de Ciutadans, i és que els nacionalistes fan servir TV3 com una televisió al servei de la seva ideologia política. Sabem que Pilar Rahola, des de Junts per Catalunya, consideren que ho han fet molt malament, perquè no han aconseguit controlar TV3. Això vol dir tenir tot el personal i els tertulians al seu servei. Segons la senyora Rahola, considera que ella apareix poc a TV3. Perquè, en la seva qualitat de

portaveu de Junts per Catalunya, hauria de sortir molt més que aquests trenta minuts que, per ella, són una presència mínima, perquè ella considera que ha de tenir un canal temàtic, que ha de tenir «telerahola». I ha de tenir, també, una emissora de ràdio, la «radiola».

El cas és que, senyor Sanchis, la senyora Rahola el culpa a vostè d'haver-li tret deu minuts d'antena. Atès que TV3 va fer un documental sobre la manipulació dels mitjans de comunicació espanyols, estan preparant ja un documental sobre la manipulació a TV3?

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Mascarell, quan acabi la pregunta, tindrà rèplica. D'acord. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Miri, que hi hagi persones..., senyora diputada, que hi hagi persones que critiquin, es riuen i fins i tot puguin insultar a les xarxes socials, en articles, a la premsa o en d'altres àmbits, puc no compartir-ho. Fins i tot puc condemnar-ho. Però les opinions dels tertulians i participants, són dels tertulians i dels participants. No són de TV3. I pel que fa a si estem preparant un documental sobre un tema concret, això li hauria de preguntar al director del mitjà, perquè jo no me n'ocupo de fer aquesta feina. Com vostè sap, els continguts són competència dels directors dels mitjans. I, per tant, el director Sanchis li pot contestar aquest extrem.

El president

Senyor Sanchis, si vol aprofitar el temps de rèplica...

El director de Televisió de Catalunya

Quin remei.

El president

Li queda un minut i mig.

El director de Televisió de Catalunya

Moltes gràcies. A vore, dues coses. Primer, senyora diputada, convindria que quan llegira converses reproduïdes es fixara qui diu les coses. Això és important. Perquè atribueix afirmacions a la senyora Rahola que no fa ella exactament; número 1. Punt número 2. Jo ho torne a repetir, estan tota l'estona explicant una història que és absolutament contradictòria. Si els mitjans de comunicació públics de la Generalitat estan en mans dels independentistes, per què aquests independentistes estan tan nerviosos amb aquests mitjans? I, com a mínim, podrien reconèixer que això no és del tot així. Però, enlloc d'acceptar-ho i de dir, mira, resulta que no és del tot així, encara s'atribueixen més raons per mantindre una teoria que no és certa.

I després: escolte, els documentals que ha de fer Televisió de Catalunya, en un sentit o en un altre, s'estableixen pel criteri dels professionals que els proposen i que es realitzen. No soc jo ningú per dir als equips d'aquesta casa de què han de fer documentals. I si això fora així, li donaria la raó a vostè, que hi ha un control, que hi ha manipulació, que es té la direcció, etcètera. Els ho hem dit i jo els ho he dit un munt de vegades. La responsabilitat concreta dels continguts de cada programa, depèn dels seus directors. I la direcció només intervé quan hi ha algun conflicte important. I, per tant, si vostè em pregunta si hem de fer un documental sobre no sé què i m'ho està preguntant, jo traslladaré la pregunta als responsables del *30 minuts* i dels de *Sense Ficcio*. Si vostè em proposa que faça un programa, li diré: ni vostè, ni jo, podem imposar-ho d'aquesta manera, perquè aleshores jo li estaria donant la raó a vostè.

El president

Gràcies. Senyora Sierra, li queden quinze segons.

Sonia Sierra Infante

Bé; li explico, senyor Sanchis, és que realment el problema no és que els separatistes no controlin TV3. Estan tan nerviosos perquè es barallen entre ells per qui controla TV3. I això ha quedat claríssim en les diferents intervencions. I a vostè el citen moltíssim. Per exemple: «Al Sanchis ja el coneixem», «El Sanchis juga a cavall i creu que el cavall guanyador és l'altre i fa mèrits en aquest sentit, per sobreviure al dia després.»

El president

Senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

D'acord.

El president

Se li ha acabat el temps. Gràcies.

El director de Televisió de Catalunya

Senyora diputada..., senyor president, puc fer una última...

El president

Li queden quinze segons a vostè, senyor Sanchis.

El director de Televisió de Catalunya

Senyora diputada, jo sempre jugue a cavall guanyador, que no és ni un ni l'altre. Normalment, el meu cavall, el meu cavall guanyador sóc jo. Però moltes vegades no soc un cavall, sinó un borrec. Ho accepte perfectament. De tota manera, si vostè s'ha de creure qualsevol cosa que digue qualsevol persona en un d'aquests documents, i ho ha d'agafar al peu de la lletra, enhorabona. Porta el millor camí del món per dir-nos a nosaltres...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

...els periodistes, quins documentals hem de fer.

El president

Gràcies. Senyor Mascarell, havia demanat la paraula. Entenc que per al·lusions, no? No se'l sent..., senyor Mascar...

Ferran Mascarell i Canalda

Ara. Bé; no, no..., només per dir-li a la senyora Sierra, reiterar-li exactament el que he dit. Si coincidim, doncs, tant de bo per mi. Li he dit exactament a la senyora

Llorach que ella sap que el model de televisió i ràdio pública és, també, una eina de cohesió, formació i d'identitat. I també he dit «i de defensa del català, per molt...» – he dit– «...que pesi al nacionalisme fonamentalista, monolingüístic, excloent, autoritari, espanyol.» Si vostè no coincideix amb aquest nacionalisme fonamentalista monolingüístic espanyol, benvingut, benvingut al costat de les persones que defensem justament plantejaments oberts i democràtics.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Mascarell...

Sonia Sierra Infante

Hauria de tenir un altre torn de rèplica, no?

El president

No; vostè ha al·ludit el senyor Mascarell, però...

Josep Riera i Font

No és un debat, eh?, hi ha hagut al·lusions i ja està...

El president

Els demano, si us plau, estic moderant la comissió. No hi ha torn de rèplica a l'al·lusió que s'ha fet.

**Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la
Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la despesa
en contractació i producció externa**

322-00242/12

Per tant, passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre la despesa en contractació i producció externa, formulada per la diputada Beatriz Silva, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

Beatriz Silva Gallardo

¿Se escucha?

El president

Sí.

Beatriz Silva Gallardo

Sí; gracias, presidente. Buenos días, señora Llorach. En esta comisión le hemos preguntado varias veces sobre el gasto de TV3 en productoras, porque no lo decimos nosotros, lo dice la Sindicatura de Comptes: la producción externa de TV3 se concentra siempre en las mismas productoras. Ahora mismo el sector de la cultura está en una situación límite y la ciudadanía de Cataluña, pero también las productoras que se ven abocadas a una posible quiebra deberían poder constatar que TV3 hace un buen uso de los recursos públicos. Vemos, sin embargo, que de los 6 millones de euros que recibió TV3 del Departamento de Cultura, solo dos productoras, una de ellas Mediapro, se llevaron 3,5 millones de euros de estos 6 millones. Mientras otros 32 proyectos se tuvieron que repartir el dinero que quedaba.

Vemos noticias, también, sobre que se aumenta el presupuesto a productoras como las del señor Toni Soler, o que se paga a Mediapro 800.000 euros por un solo documental. ¿Cómo se justifica que la televisión pública invierta millones y millones de euros en una producción externa, que se concentra siempre en los mismos? Y me gustaría también saber si parte de los 3.225 millones de euros que Cataluña recibirá del Gobierno central este año, para hacer frente a la crisis derivada de la Covid-19, se utilizarán para inyectar dinero a TV3.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, la darrera pregunta que m'ha formulat, si part d'aquests milions vindran a Televisió de Catalunya, Corporació..., Televisió i Ràdio, a la Corporació Catalana, és una pregunta que haurà de fer al Govern i no pas a mi. Perquè és el Govern el que distribuirà aquests diners. No serà la Corporació que els distribuirà. Pel que fa a la despesa en contractació i producció externa de la Corporació, aquesta partida ha estat de 50 milions en el darrer exercici

tancat. En aquests moments, produïm..., un 70 i pico per cent de la producció es fa amb interna i només un 25-26 per cent es fa amb externa.

S'ha pogut augmentar aquesta producció externa gràcies a aquesta injecció de 6 milions, que ens va venir del Departament de Cultura, que vam fer una crida per seleccionar diferents projectes audiovisuals. Vostè no pot dir i afirmar que hem donat 800.000 euros per un sol documental a Mediapro perquè, que jo sàpiga això no ha passat. Vostè pot dir perfectament com s'han repartit aquests 6 milions, perquè estan en el portal de la transparència. Però vostè no pot comparar els pressupostos d'una ficció seriada amb el pressupost d'un dret d'antena, amb el pressupost d'un documental. I aquesta és la diferència entre els diferents preus de les diferents produccions que la direcció del mitjà, amb l'assessoria –conjuntament, crec– amb el Departament de Cultura i amb les comissions de valoracions que tenen, va ser com van distribuir, en trenta-quatre projectes, aquells sis milions que van arribar del Departament de Cultura.

I que esperem que tornin a arribar pel proper exercici, perquè és un impuls importantíssim, de cara al teixit industrial del nostre país.

El president

Gràcies. Senyora Silva, té la paraula.

Beatriz Silva Gallardo

Sí, ¿se escucha?

El president

Sí.

Beatriz Silva Gallardo

Sí, gracias, presidente. Señora Llorach, me gustaría que me dijera si es cierto que TV3 ha encargado a Mediapro ocho documentales sobre el proceso independentista, que se emitirán en las próximas semanas, modificando la programación del *Sense Ficcio*. Y si esto es verdad, ¿cómo se justifica que en medio de una emergencia social como la que atraviesa Cataluña, se destinen recursos extraordinarios para seguir emitiendo contenidos sobre un tema que nuestros

medios públicos han cubierto ya desde todos los puntos de vida posible. Y hacerlo, además, en un período de precampaña donde nuestra televisión pública tendría la obligación de ser más imparcial que nunca.

Le pido que proporcione información verdadera, porque si nos dice ahora que no es cierto y luego vemos estos ocho documentales en la parrilla, será difícil justificarlo diciendo que TV3 no los encargó, que le entregaron los documentales cuando ya estaban acabados..., en la última comisión de control yo le pregunté si era usted la que decidía la omnipresencia de Pilar Rahola en TV3 o era la propia señora Rahola. Usted dijo que, por supuesto no era ninguna de las dos. Pero ahora, hemos podido escuchar a la propia Pilar Rahola dándome la razón y diciendo que es ella, con la voz de Waterloo quienes toman las decisiones sobre una televisión pública que se sostiene con los impuestos de toda la ciudadanía.

¿Es cierto que TV3 ha encargado a Mediapro ocho documentales sobre el proceso independentista? Y si es así, ¿cuánto pagaremos por estos documentales y de dónde sale este dinero?

El president

Gràcies. Senyora Llorach, li queden trenta segons.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, no s'ha fet cap encàrrec. El que sí que és cert és que hi ha una oferta de Mediapro sobre uns documentals, que el director del mitjà el té sobre la taula, com molts altres. I que estan analitzant-se. Com en tots els casos, la proposta s'analitza, el director la valora, juntament amb el seu equip. Si aquesta adquisició de producció aliena es considera adient i atenent criteris d'interès i de programació, s'encarreguen. Si vol més detalls de si s'adquirirà, no s'adquirirà, jo en aquests moments encara no els tinc, perquè és una decisió que han de prendre la direcció del mitjà, amb la...

Fitxer 7

...direcció de documentals de la Corporació.

El president

Senyora Llorach, se li ha acabat el temps.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Però sí que li puc dir que aquest tema està sobre la taula.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el comunicat del Consell Professional de Catalunya Ràdio i el Consell Professional de Programes titulat «Ara i sempre, el que toca és ser crítics»

322-00243/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre el comunicat del Consell Professional de Catalunya Ràdio i el Consell Professional de Programes titulat «Ara i sempre, el que toca és ser crítics» I la formula el diputat David Pérez, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. La pregunta és clara. Com valora, senyora Llorach, aquest comunicat?

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, com deia en la resposta anterior sobre aquesta mateixa qüestió, es va emetre un comunicat dur. Vam dir que..., he reiterat abans i em reafirmo, el que toca és ser crítics. Des dels mitjans de comunicació públics som crítics. Dit això, com he dit abans, és una polèmica que està totalment

resolta, després de la intervenció d'Oriol Mitjà al programa i lla felicitació del mateix Consell Professional. Per tant, no hi ha polèmica al respecte.

El president

Gràcies. Senyor Pérez, té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Sí; gràcies, senyor president. D'acord, doncs, com vulgui, si no hi ha polèmica, no passa res. S'ha fet un comunicat molt dur per part del Consell Professional de Programes, on sí que es queixen del pluralisme, en la resposta que vostè li ha donat a la Blanca deia que no. Doncs sí, es queixen de la manca de pluralisme o que han de tenir # (1.45) polític, cultural i religiós. I sobretot, també, en aquest comunicat es parla de que ha de ser una televisió lliure d'imposicions polítiques. I home, l'actualitat mana, com deia el senyor Pujol. De les converses de la senyora Rahola que hem conegut, jo destaco fonamentalment tres elements. El primer, la senyora Rahola es queixa que surt poc a TV3. Això és espaterrant, perquè tots els grups; tots, tots els grups de la Corporació ens hem queixat de la presència de la senyora Rahola. Tots, menys un; s'ha de dir, excepte Junts per Cat, que aquest no s'ha queixat.

Dos. La senyora..., i per tant, no és cert el que s'ha dit –per part del senyor Sanchis– jo li recomano la lectura, al senyor Sanchis, de la pàgina 66 del seguiment del pluralisme del CAC. On diu: la persona que més ha sortit en programes d'opinió política ha estat la senyora Rahola. No ho dic jo, ho diu el CAC, eh? No digui, no és la que més surt; no, sí, és la que més ha sortit. I es queixa que surt poc. Segon element. La senyora Rahola reconeix que és la única que defensa un determinat espai. Senyora Llorach. Per fi algú diu el que nosaltres hem estat dient aquí durant molt de temps. Que ella representa aquest espai. Ho diu ella, eh?, ja no ho dic jo. Ja no ho diem nosaltres, ho diu ella.

D'acord. Perfecte. On és el meu, diguem-ne, qui representa el meu espai? Hi ha algú que representi el meu espai? I hi ha un tercer element de les converses de la senyora Rahola, que és absolutament preocupant. Crec que ja no tinc temps...

El president

Senyor Pérez, se li ha acabat el temps.

David Pérez Ibáñez

...però en la propera pregunta. Gràcies, senyor president. Acabo aquí.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, sí; el comunicat del Consell Professional i de Programes era molt dur. Però, com li dic, crec que aquella polèmica va quedar tancada totalment i resolta, pocs dies després d'aquella intervenció, amb la pròpia entrevista que la Laura Rosel li fa a l'Oriol Mitjà i la felicitació del Consell Professional, que fa pública, sobre el programa i l'entrevista que li fa. Si vol més detalls del tema, segur que el director Saül Gordillo els en pot donar.

Però respecte a les converses que em deia, de la Rahola i els tres elements que vostè ha posat sobre la taula, em remeto a allò que ha dit el director de la televisió pública. Aquests àudios no haguessin hagut de sortir a la llum. Estem donant credibilitat a uns àudios d'un tema que està pendent de jutjar. I, per tant, jo no li donaria la credibilitat que vostè li dona. I al final, vull dir..., cada un ho interpreta com vol. Però inclús, de la conversa filtrada, si l'escoltéssim, es desprèn que, inclús el president Puigdemont diu que és impossible alterar la decisió de TV3. Això li demostra la independència del director del mitjà en dir quins són els continguts que hi ha a la Corporació.

I com ell els ha dit sempre, el criteri dels analistes i tertulians que participen en els diferents programes, correspon als directors dels programes i sota la supervisió, en el cas que hi hagi discrepància, del mateix director del mitjà. Per tant, jo sí que crec, senyor diputat, que la Televisió de Catalunya és plural. Vostè està parlant d'un informe del CAC de gener...

El president

Senyora Llorach...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

...de gener del 2020.

El president

Se li ha acabat el temps.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

D'acord..., de gener-febrer del 2020 i no d'aquest trimestre, que és el que ens ocupa.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la gestió econòmica de la Corporació sobre el retorn de la reducció de l'acord de viabilitat i sobre la situació econòmica i financera de la Corporació

322-00241/12

Passaríem a la pregunta 25, tal com s'havia acordat prèviament, dirigida a la presidenta en funcions, sobre el retorn de la reducció de l'acord de viabilitat i sobre la situació econòmica de la Corporació. I la formula el diputat David Pérez, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Sí; gràcies, president. Un minut per acabar, per rematar el tema de la senyora Rahola. D'entrada, que quedi clar que coincideixo amb el senyor Sanchis que aquests àudios són absolutament indecents, que s'hagi filtrat i el que diuen. I un tercer element, que no he pogut dir abans. La senyora Rahola diu: «Quan nosaltres governem amb majoria, el primer que farem serà controlar aquest tema.» Senyora Llorach, això s'ha publicat. El primer que faran serà controlar aquest tema, controlar la tele; controlar la ràdio. Vostè hauria d'haver sortit en tromba. Oblidi's de la filtració

de la d'això..., això és publicat per un mitjà de comunicació, per *El Periódico*, en aquest cas. Li sembla bé?

Miri, jo avui, simplement..., tot això ha servit perquè el senyor Sanchis parli bé de la senyora Rahola, cosa que mira, me n'alegro. Però vaja..., miri. Acabem..., avui he escoltat una..., he llegit un article de l'Albert Solé que diu que tot això ho podríem arreglar d'una manera: que la Rahola cobri, però que no surti més a TV3. Jo crec que seria una bona solució. Anem al tema de la pregunta. Com tenim el tema del RAV i com podem solucionar-ho i com quedarà el tema, perquè ja fa cinc anys que el portem.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Molt breument: no entraré a valorar converses privades. Vostè mateix ha dit que no s'haguessin hagut de publicar. Pel que fa al RAV, que era la qüestió que vostè plantejava: com saben, en el cas del Comitè de Ràdio es va poder arribar a un acord. El vaig exposar aquí, en seu parlamentària, de retornar, de fer un retorn esglaonat, sense interessos i en un termini de vuit anys, que suposa un total aproximat d'1,6 milions d'euros. I, malgrat la delicada situació financera que tenim, no ha estat obstacle i estem treballant amb el Comitè d'Empresa.

Des de la direcció de Recursos Humans s'han iniciat les negociacions amb el Comitè de la tele, en la línia del mateix acord que es va assolir a la ràdio. De fer un retorn esglaonat i sense interessos, sobretot. A dia d'avui, jo crec i jo estic satisfeta de com estan anant les negociacions. Estan molt, molt avançades. En la línia de retornar-lo esglaonadament, com es va fer amb la ràdio, sense interessos. Però, enlloc de en vuit anys, en un total de cinc anys. Això són, gairebé 8,6 milions d'euros. Que es farien en dos pagaments, si arribem a aquest acord. Un, a final del mes d'abril, i un altre, a finals del mes d'octubre. Òbviament, contemplant, per suposat, els casos de totes aquelles persones que, per qualsevol motiu hagin causat baixa de la Corporació, a aquestes persones se'ls oferiria la possibilitat de tenir un pagament únic.

Si arribem a aquest acord –que, com dic, està molt avançat, amb el Comitè d'Empresa–, evidentment, com que es tracta d'una situació més avantatjosa pels treballadors i treballadores que l'acord de ràdio, el faríem extensiu a la ràdio pública, també.

El president

Gràcies. Senyor Pérez, té la paraula. Li queda un minut.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyora Llorach, per les explicacions sobre aquest tema. Sap que sempre ens preocupa moltíssim la situació financera de la Corporació. En aquest sentit, també pensem –s'ha dit abans– nosaltres creiem molt en els treballadors, crec que era el senyor Mascarell que ho comentava, els treballadors, amb els servidors públics, que estan fent la televisió pública. I de vegades, costa d'entendre com és possible que, per fer, per exemple, un programa d'entrevistes, hàgim de contractar productores, no? O dos mil treballadors o productores. Jo crec que el programa d'entrevistes es podia fer tranquil·líssimament amb els treballadors que tenim a la Corporació i deixar aquests diners per fer que les productores facin la seva feina (*Tall de comunicació.*)

En qualsevol cas, ens preocupa moltíssim la situació financera de la *corpo*. I si li queda a vostè temps ara, per contestar, en el tema del contracte programa, si tenim alguna novetat d'última hora, li agrairia moltíssim. I sinó, ho deixem per una propera comissió. Perquè això que vam parlar, que s'estava parlant de canvis, ja no s'ha tornat a parlar més. O sigui que, les coses estan com sempre. Aquí ningú diu absolutament res. La reunió que teníem prevista no s'ha fet; per tant, canvis a la direcció de la *corpo* suposo que ja no es faran.

El president

Senyora Llorach, li queden quaranta segons.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, president. Senyor diputat, sí, la situació econòmica i financera de la Corporació és molt complexa. I aquest any, com he dit abans, s'ha vist afectada per

la caiguda dels ingressos publicitaris, com a tot el sector, no només a la Corporació pública. Estimem que la caiguda dels ingressos publicitaris serà d'uns 12,4 milions. I també, com que parlava del RAV, preveiem tancar l'exercici en aquests moments, si no milloren els ingressos publicitaris, aproximadament en un milió i mig, un milió sis-cents de dèficit. I també informar-los que caldrà registrar una pèrdua comptable d'uns 7 milions, aproximadament, degut a que s'ha de registrar comptablement el deute del retorn d'aquestes quantitats corresponents al RAV.

Per tant, la situació de la Corporació és complexa. Hem treballat el proper contracte programa, l'hem adaptat al tema de la Covid. I en aquests moments, el tenen els consells professionals i els comitès d'empresa, per fer-hi els seus suggeriments.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els resultats de l'audiència de TV3 i les novetats en la programació

323-00310/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre els resultats de l'audiència de TV3...

David Pérez Ibáñez

President..., sí, simplement m'he d'acomiadar. Disculpeu-me, eh? Simplement és anunciar que me'n vaig, que ja ho havia dit al començament. Disculpeu-me.

El president

D'acord.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Adeu, bon dia.

El president

Gràcies. En qualsevol cas, seguim amb la pregunta que estava explicant i la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya. Té la paraula.

Josep Riera i Font

Gràcies, president. Senyor Sanchis, TV3 ha estat líder l'octubre, per 39è mes consecutiu. Un rècord històric de lideratge ininterromput, consolidant una tendència després de l'etapa de 2004-2010, en què es va perdre lideratge. La quota d'aquest mes d'octubre ha sigut del 15,5 per cent, la millor des del març. A quatre punts i mig de la cadena que és en segon lloc. I a 5,8 punts de la tercera. TV3 continua liderant una franja del *day time* i del *prime time*. Els informatius són líders en (*Tall de comunicació.*) i també estan al capdavant del rànquing qualitatiu, amb l'índex de 8.6.

Un detall significatiu, per exemple, la gran pel·lícula *La mort de Guillem*, a l'espai de *La Gran Pel·lícula*, va ser la més vista des del 23 d'abril del 2008, i TV3 també continua sent la cadena més ben valorada, qualitativament, amb 8 punts i mig. I, pel que fa a audiències digitals, també...

Fitxer 8

...feia rècord històric pel 324.cat, amb més de tres milions d'usuaris únics. I el portal de la Corporació ha tingut 5,2 milions d'usuaris únics i més d'11,2 milions de reproduccions de vídeo. Deixi'm dir-li, també, que el lideratge d'audiència és molt important, és importantíssim. Però no ho és tot. Vull dir, també és important una programació que cohesioni la societat i que articuli un espai comunicatiu en català.

En fi, jo li he posat les xifres. Vostè, si us plau, posi la lletra. Doni'ns les claus d'aquests bons resultats pel que fa a la programació i a la feina dels professionals. Les raons que vostè hi veu. I, en una segona part de la pregunta, parli'ns, també de les últimes estrenes en la programació. Sobretot, les de programes destinats a les plataformes digitals i les xarxes socials. Com ara *Cover*, de Miki Núñez. Amb quina intenció es fan i com la programació a les xarxes pot contribuir als resultats ordinaris, diguéssim, de la cadena.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Gràcies, diputat. Doncs sí, sí; els resultats..., és increïble que hi ha gent d'aquí que parle sempre, sempre, donant lliçons d'imparcialitat, d'equanimitat etcètera, i que després siguin incapaços de reconèixer una cosa tan clara com són els resultats d'audiència. Estic segur que hi ha gent que, fins i tot seria capaç de dir que Kantar menteix, per deixar en evidència TV3. I és increïble, també, els esforços que dedica alguna gent a acabar amb el prestigi d'una empresa, d'uns sondejors, d'estudis de mercat, etcètera, que és de les més importants d'Europa, posant-los o dient sempre que estan al nostre servei, quan diuen que els índexs de qualitat respecte els nostres informatius o respecte els nostres programes, són molt elevats.

Resulta que tenim, és veritat, molta audiència. I que tenim aquests índexs de qualitat. Per què passa, això, senyor diputat? Doncs és una combinació de factors, evidentment. Hi ha gent que diu que ens acompanya, per dir-ho així, l'actualitat política, l'actualitat nacional, l'actualitat social, etcètera. I jo dic, bé, de vegades hi ha altres mitjans, altres cadenes que també els acompanya, en aquesta actualitat, i que no tenen la mateixa audiència. Jo crec que és una combinació de factors i vaja, i mal m'està dir-ho, però és que està claríssim. Hi ha equips que treballen en aquesta casa..., tots els equips que treballen en aquesta casa i aquestes productores que semblen el dimoni de fora. Que a molts, en el cas de les segones amb menys recursos, i més malament dotades pressupostàriament que qualsevol altre programa de la competència –algun dia podríem comparar i veure aquests escàndols que muntem, de vegades aquí, amb els números–, doncs aconseguix uns resultats espectaculars. I aprofitem per donar-los les gràcies i per reconèixer-los la feina. I a aquella gent que no li agradaria fer-ho mai.

I un últim detall, perquè crec que és important. Hi ha una gent que voldria que aquesta televisió fora una televisió residual, fora una televisió antropològica, fora una televisió autonòmica, en el pitjor sentit de la paraula. Doncs..., i que diuen que clar, que nosaltres fem bé la proximitat. Bé, doncs, els recomane que es miren les audiències de l'endemà de les eleccions dels Estats Units, el dilluns –que van sortir dimarts–, els demane que es miren aquestes audiències i que vegem que, per

exemple, vam doblar el segon competidor immediat. I que estudiïn els recursos que tenen ells i els recursos que tenim nosaltres. I que expliquen per què l'audiència, en general, de Catalunya, quan TV3 tracta temes internacionals importants, encara són més fidels als informatius de la cadena i depassen xifres que són una barbaritat per qualsevol televisió en aquest part del món; del 30 per cent d'audiència en anys.

I vaja, i aplicant-ho una mica a l'expressió que ha fet servir la diputada Sonia Sierra, diré que la gent que considera que TV3 hauria de ser una televisió antropològica o una televisió autonòmica, doncs, aquestes expressions a mi em semblen un perfecte nyap. I efectivament, ni tenim vocació de ser-ho, ni ho serem mai.

El president

Gràcies. Senyor Riera, vol contestar o *(Veus de fons.)* Està bé?

Doncs passem a la següent pregunta, dirigida al direct..., ah, senyora Sierra, per què em demana la paraula?

Sonia Sierra Infante

Sí, perquè m'han al·ludit sense venir gaire al cas.

El president

Sí; trenta segons, té.

Sonia Sierra Infante

No sé d'on ha tret el senyor Sanchis les paraules que acaba de dir, que jo no he dit. Però, en tot cas, el que és una evidència, encara que vostè a potser li costa molt d'entendre, és que TV3 és una televisió autonòmica. I no es pot confondre el desig amb la realitat.

Gràcies.

El president

Gràcies.

**Pregunta al director de Catalunya Ràdio sobre les audiències
digitals**

323-00316/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre les audiències. I la formula el diputat Ferran Civit, del Grup Parlamentari Republicà. Té la paraula.

Ferran Civit i Martí

Gràcies, president. És curiós i sorprenent que un mitjà públic, tant en format ràdio com format televisió, que sigui tan folklòrica, provinciana i excloent, doncs, la voluntat de digitalització per posar-se al dia. Fins i tot amb mentalitat ja de «*digital first*». I darrerament, doncs això ho hem comprovat amb el fet aquest que el creixement d'audiències, només del global d'usuaris de la versió digital dels mitjans de la CCMA, doncs ha crescut un 16 per cent. O que el portal de notícies 324.cat, doncs, ha superat els tres milions d'usuaris únics, que estem parlant d'un 50 per cent més que l'octubre del 2019. Jo crec que això és significatiu d'aquesta voluntat de fer les coses cada dia millor, malgrat els pocs recursos que es tinguin.

Cal tenir en compte que l'important és que siguin una àmplia diversitat de projectes, que no sigui només informatiu. I que potser la situació de la pandèmia ha fet créixer aquest nivell d'usuaris únics, en aquest sentit. Però el que sí que és important és que, malgrat la situació extraordinària, això esdevingui ordinari i esdevingui normal. Un exemple, doncs seria el cas de *Crimis*, aquests programes de crònica negra que han enganxat centenars de milers de persones. Però també ara el fet del capítol *El segrest* que, per exemple, el que comentava al principi, no? El fet aquest que, malgrat ser una televisió folklòrica, provinciana, excloent, i només autonòmica, que no hauria de sortir d'aquestes fronteres territorials, doncs té la voluntat d'aportar sempre les últimes innovacions tecnològiques.

Per exemple, doncs, el so immersiu en 3D a partir de la tecnologia binaural. Crec que és bastant rellevant el fet que es faci servir aquesta tecnologia en el programa *El segrest*, perquè ofereix un plus de qualitat pels oients i per la gent que ho pugui seguir, des de qualsevol plataforma. I, en aquest cas, de la plataforma digital. I aleshores el que ens interessaria saber és quina és la voluntat de continuar en aquesta línia de *digital first*. Que ens expliqués quins objectius tenen pels propers mesos en aquest sector i també aprofitant, doncs, ja que hem esmentat tot el tema

de *Crimis* i *El Segrest*, si estan preparant nous continguts en aquesta línia, relacionats amb la crònica negra.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals

Gràcies, senyor president. Com deia el senyor diputat, aquest creixement, en aquest context, precisament, de no poder fer prou inversió, és mèrit dels professionals. I els hem de felicitar per l'esforç que estan fent, de digitalització i d'apostar pel *digital first* en moltes de les redaccions i dels departaments de la Corporació. I, per tant, claríssimament, aquest sal endavant no s'entendria sense l'esforç, la implicació i les ganes de reinventar-se de molts professionals de TV3 i de Catalunya Ràdio. Com que la pregunta per escrit anava sobre Catalunya Ràdio, l'audiència digital de Catalunya Ràdio, jo portava unes dades que demostren que, precisament l'audiència digital de Catalunya Ràdio no grinyola. Al contrari. Va com un tro. Al setembre, vam tenir gairebé 600.000 usuaris únics. Un 20 per cent més d'audiència que el mateix mes de l'any anterior.

A l'octubre, 710.000 usuaris únics. Un 4 per cent més d'audiència. I si sumem els dos mesos, aquest inici de temporada, a nivell digital, Catalunya Ràdio ha crescut un 9 per cent. En reproduccions d'àudio, que és el nostre cavall de batalla, el creixement es dona tant en el consum en directe, un 7,3 per cent, com en el consum a la carta, un 23 per cent. I en aquest consum a la carta, continguts com els que vostè comentava tenen molt de pes. I després els comento amb més detall. Però és que, *El Matí de Catalunya Ràdio*, amb Laura Rosel, ha tingut un setembre de creixement d'un 32 per cent, respecte el mateix setembre de l'any anterior. I, per tant, això tampoc grinyola.

Catalunya Informació ha crescut un 70 per cent, en nombre de reproduccions. I *Crimis*, que és el contingut que vostè comentava, ha duplicat, un 103 per cent de creixement en reproduccions, respecte la temporada anterior. *El Segrest*, que és aquest podcast sobre el segrest de la farmacèutica d'Olot, ha tingut una arrencada

tan espectacular, que ja és a la segona posició del més sol·licitat a Spotify. I és una plataforma a nivell de tot l'Estat, important. *El Búnquer*, el programa de deu a onze de la nit, amb el Jaïr Domínguez i amb el Peyo i amb la Neus Rossell, ha tingut – només a Youtube –, 408.000 reproduccions. I si sumem totes les reproduccions de la plataforma pròpia de Youtube, arriba gairebé al milió de reproduccions.

Adolescents està també amb unes xifres similars, només a Youtube: 956.000 reproduccions. El canal de Youtube de Catalunya Ràdio, que és amb el que volem arribar –i vaig acabant, senyor president– al públic jove, ha tingut un creixement espectacular, amb 285.000 reproduccions a l'octubre, quan les xifres de l'any passat eren de només 40.000.

El president

Gràcies. No sé si vol replicar el senyor Civit (*Veus de fons.*) No?, està bé?

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el compliment del llibre d'estil pel que fa a l'ús de la llengua

323-00311/12

Doncs passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre el compliment del llibre d'estil pel que fa a l'ús de la llengua. I la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya. Té la paraula.

Josep Riera i Font

Gràcies, president. Aquesta pregunta no és res més que la continuïtat de la conversa que estem tenint en les últimes sessions d'aquesta comissió. És reprendre el fil del que vostè ja ens va respondre en la última comissió, sobre l'ús de la llengua catalana. Amb un aclariment previ: cal tornar a citar el que diu exactament el llibre d'estil, pel que fa a l'ús del català i altres llengües. Quan i qui l'ha d'utilitzar, i quan i a qui s'ha de respectar que s'expressi en la llengua que vulgui, perquè està molt clar com ho diu el llibre d'estil.

El llibre d'estil diu: «El català és la llengua d'ús dels nostres mitjans. Els professionals, col·laboradors fixes i, en general, totes les persones contractades, fan servir la llengua catalana en les seves intervencions per antena. I en aquesta llengua

es difonen els continguts, siguin de producció pròpia o no. En igualtat de condicions, pel que fa al valor dels continguts que ens ofereixen, donem prioritat a la presència de convidats especialistes o testimonis que s'expressin en català.» D'una banda, persones contractades; d'una altra banda, convidats, analistes, entrevistats, etcètera. És molt diferent una cosa de l'altra i cal no barrejar-ho. El nostre grup parla d'això, quan constatem un increment de l'ús del castellà a TV3 i en detriment el català. Que totes les persones contractades utilitzin el català i que es doni prioritat a convidats en català i que, en la programació en general, no s'introdueixin altres llengües.

En general, que es corregeixi la relaxació en la missió de l'ús del català a la nostra televisió pública. En la última comissió, vostè ens va dir, textualment, cito: «La nostra intenció, senyor diputat, és atendre el que ens diu vostè. I la meva obligació és fer-ho.» La pregunta és clara: què s'ha fet per revertir aquestes disfuncions i corregir el relaxament pel que fa a la promoció del català a TV3?

El director de Televisió de Catalunya

President, la vènia?

El president

Disculpi, té la paraula, senyor Sanchis.

El director de Televisió de Catalunya

Moltes gràcies, president. Efectivament, senyor diputat. Dins de totes les normes que recull el llibre d'estil i que vostè ha enumerat algunes de les més importants, hi havia dos o tres punts que podien preocupar-nos, que preocupen, sobretot, a molta gent que fa comentaris contínuament a les xarxes socials, a intervencions, conferències, intervencions polítiques, etcètera. La primera fa referència a la intervenció de participants no catalanoparlants i al canvi de llengua del moderador o la moderadora. Evidentment, el llibre d'estil diu clarament: «La intervenció de participants no catalanoparlants no fa que qui els modera canviï de llengua.» Bé; això ens preocupava, perquè havia passat. Poques vegades, però hi havia hagut molta intensitat en aquesta direcció.

I després hi ha un altre punt, que vostè també ha dit, respecte a usos lingüístics. Que TV3, en aquest cas, tots els mitjans de la Corporació, en igualtat de condicions pel que fa al valor dels continguts que ens ofereixen, donem prioritat a la presència de convidats, especialistes o testimonis que s'expressen en català. Però també diu: aquesta preferència no ha comportar cap mena de discriminació per als parlants d'altres llengües. No ha de perjudicar els continguts, ni ha de distorsionar la realitat. I, per tant, el que calia mirar, el que calia estudiar és si realment, en algun cas aquells testimonis podien haver estat substituïts per altres persones que s'expressaren en català. Què hem fet, en aquest sentit?

Hi ha una tercera part, que seria la de la llengua de la ficció. Però en aquest sentit, crec que nosaltres hem complert el llibre d'estil. Ja els ho vaig explicar en altres intervencions. Què hem fet? Parlar amb els responsables de programes. Recordar-los el llibre d'estil i demanar-los que analitzin cada situació que travessen cada dia, amb aquests convidats o amb aquestes entrevistes, per si el compleixen. La presidenta de la Corporació en funcions ja ha dit clarament que aquest llibre d'estil es fa en contacte i en combinació amb totes les instàncies de la casa, consells professionals, treballadors, etcètera. I estan mirant-s'ho. Estan mirant-s'ho. Hem tingut alguna xerrada, ara tornarem una altra volta. I al final, el que he fet jo, en aquest cas, donant-li compliment a una petició que em sembla absolutament raonable...

Fitxer 9

...és dir que ho respecten.

Que respectem això. I que evitem situacions que siguin contràries a l'esperit d'aquest llibre d'estil. I bé; si vostè després té més interès per estendre'm més, d'explicar-li amb quins directors de programes he parlat, en aquest sentit..., però vaja, amb tots. Informatius, i de programes. I si hi ha hagut algun..., en aquest sentit, algun incompliment del llibre d'estil, evidentment, intentarem –tant com puguem– que no torne a passar i remeiar-ho, clar, evidentment.

El president

Gràcies. Senyor Riera, li queden vint segons.

Josep Riera i Font

Perfecte. No, el que no m'ha contestat és el punt, jo crec, principal. Que és el dels professionals col·laboradors fixes i, en general, totes les persones contractades. Aquestes sí que han d'expressar-se exclusivament en català. I en canvi, han proliferat, a tots els programes, matí, tarda, nit, caps de setmana, molts col·laboradors fixes o persones contractades que no compleixen aquest punt. I sobre si s'ha actuat en això.

El president

Senyor Sanchis, li queden deu segons.

El director de Televisió de Catalunya

Senyor president, no tinc temps. Senyor diputat, li ho comentaré en un altre moment, però és el que el llibre d'estil no diu això. No diu que sigui exclusivament, sinó diu, preferentment, en igualtat de condicions. I a vegades hi ha..., (*Veus de fons.*) Bé; això diu el llibre d'estil. Si vol, li puc..., bé, és que ara no tindrà temps. Recuperem la pregunta en una altra sessió. O vostè mateix, quan vulgue, la comentem tranquil·lament.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre el compliment del llibre d'estil pel que fa a l'ús de la llengua

323-00312/12

Passem al següent punt, que és: pregunta al director de Catalunya Ràdio, sobre el compliment del llibre d'estil pel que fa a l'ús de la llengua. I la formula el diputat Francesc Ten, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies, president. Bon dia, diputades i diputats i l'audiència d'aquest canal del Parlament. Senyor Saül Gordillo, la comissió anterior, o fa dues comissions,

vostè responia a la meva pregunta sobre el compliment del llibre d'estil amb relació a l'ús de la llengua catalana, i ho feia en aquests termes: «Senyor diputat, si després de preguntar-li més o menys el mateix al director de TV3, m'ho pregunta a mi, vol dir que el seu grup té un neguit i una preocupació que crec que mereix que, tal i com ha dit el director de TV3, que en prenguem nota i que ens ho mirem. I que ajustem allò que calgui ajustar, perquè es faci el compliment del llibre d'estil. És cert, tal i com deia el meu homòleg de televisió, que el llibre d'estil el que també diu és que sempre s'ha de prioritzar col·laboradors en català, per raons òbvies, però que poden haver perfils molt genuïns, molt concrets, molt insubstituïbles. Que, pel fet de ser en una altra llengua, doncs, tampoc els hàgim de penalitzar.»

Continuava vostè: «Si vostès fan la pregunta és perquè hi ha aquesta percepció. Que coincideix en el temps amb el debat que aquesta comissió acaba de mostrar-nos que és ben viu. I que, per tant, doncs, ho treballarem i ho mirarem.» Ja veu, senyor Saül Gordillo, que és ben viu, perquè el meu company n'acaba de parlar, pel que fa TV3. I nosaltres insistim, perquè creiem que és la nostra tasca exercir control parlamentari i que aquesta tasca ha de ser tant de reconeixement dels mèrits –com, per exemple, la nova graella jove en digital, o combinada digital i format tradicional en FM–, com el control d'aquells aspectes que són susceptibles de millora. I per complir el llibre d'estil amb relació a l'ús de la llengua catalana, en el nombre de col·laboradors, tertulians, conductors o coconductors, excepte en casos de perfils –com deia vostè– molt genuïns, molt concrets i molt substituïbles, em sembla que vostè dirigeix la ràdio pública de Catalunya, que em sembla que té marge de millora en aquest aspecte.

I permeti'm dir-li –aquesta setmana més que una altra– que no es tracta de flexibilitzar, perquè tenim una llei i un llibre d'estil que, en aquest sentit són claríssims.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals

Gràcies, senyor president. Va ser a l'anterior comissió. O sigui, que fa un mes. I durant aquest mes hem fet allò que ens vam comprometre a fer, que és reunir-nos amb els directors i amb els equips dels principals programes, on hi podia haver aquesta situació que vostè apuntava fa un mes. I els hem traslladat el que es va dir a la comissió, aleshores presencial, en la línia que hi hagi aquest zel, aquest rigor en aplicar el llibre d'estil. I aquí segurament –i arran de la resposta del director de Televisió a la pregunta anterior– hi hauria el motiu de la discrepància o interpretació, que és, fins a quin punt algun dels col·laboradors de la ràdio i de la televisió que s'expressen en castellà no són genuïns o no són insubstituïbles o no són uns perfils que, pel fet que..., si no ho fan ells, aquell talent o aquella aportació que fan en els mitjans públics no la faria ningú més.

I, en aquest sentit, sí que hem posat l'accent. Nosaltres tenim, a Catalunya Ràdio, gairebé vuit-cents col·laboradors, comptant tots els programes de les tres emissores que tenen col·laboradors i crec que no..., es poden comptar, no superen els dits de dues mans els que s'expressen en castellà. En el punt en el que estem de temporada, jo crec que seria un missatge contraproductiu el d'acomiarar o rescindir contractes de col·laboració, que se signen per tota la temporada. I això, arriba fins a juliol del 21, a col·laboradors o tertulians que s'expressen en castellà. Jo crec que seria una pèrdua per Catalunya Ràdio prescindir de perfils, com per exemple, John Carlin. I penalitzar que, pel fet que s'expressi en castellà, *El Suplement* no pugui comptar amb el seu talent, no? O Juanjo Sáez, en el cas de l'*Estat de Gràcia*.

En aquells que són tertulians d'actualitat, hem fet l'esforç i fa uns mesos –o la temporada passada n'hi havia molts més– que, per exemple, entraven des de Madrid en castellà. Ara només en tenim un, en el cas del *Matí de Catalunya Ràdio*. I per exemple, tenim el Roger Pi de Cabanyes, que ve a dir el mateix que et diria algú que ho fes en castellà, però que ho fa en català perquè és periodista de l'Agència Catalana de Notícies, a Madrid. Per tant, hem fet aquest esforç que, en el context de fa uns anys, potser prioritjàvem –i aquesta flexibilització sí que hi era– perfils que fossin no catalans i que s'expressessin en castellà. I ara, els demanem que ho facin en català i, si no pot ser així, prioritzem perfils que parlin en català o que siguin catalans.

El president

Gràcies. Senyor Ten, vol contestar alguna cosa? (*Veus de fons.*) No? D'acord.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els nous continguts digitals a TV3

323-00314/12

Doncs passàriem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre els nous continguts digitals i la formula el diputat José Rodríguez, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

José Rodríguez Fernández

Gràcies, president. Espero que se m'escolti bé, perquè des dels ordinadors d'aquí, del Parlament, és difícil. A principis d'octubre, la direcció de TV3, conjuntament amb la de Mitjans Digitals, presentava cinc nous projectes produïts per Internet, en una clara aposta per arribar a noves audiències: *Mood Z*, *La Comunitat*, *Cover*, la segona temporada de *Bricoheroes*, són els nous programes que ja s'han anat estrenant durant el mes d'octubre i quedarà pendent *Jugada Mestra*, al mes de gener. Molts d'aquests programes són projectes provinents de la crida del Departament de Cultura per dinamitzar la indústria audiovisual del país.

Celebrem l'inici d'aquests cinc nous programes *digital first*, una aposta clara i valenta per l'entorn digital, la innovació i els continguts pensats per al públic juvenil, que sovint han deixat de veure televisió lineal i que utilitzen nous registres i llenguatges i que consumeix la pràctica totalitat dels continguts audiovisuals només a través de plataformes digitals. Ja sap que, en aquest aspecte el meu grup sempre ha sigut molt insistent a recuperar aquesta audiència juvenil, mitjançant continguts vinguts de l'entorn digital i adaptats a la televisió. Després d'aquestes primeres setmanes d'emissió, voldríem saber: quines primeres valoracions en fa, de cadascun? Com ha rebut el públic, especialment juvenil, aquests nous productes adreçats al seu perfil? Quins nous continguts estan preparant amb aquest perfil, *digital first*, pels propers mesos?

I, en definitiva, que ens expliqui quina és l'estratègia de TV3, conjuntament amb Mitjans Digitals, per atreure tot el públic més avesat als continguts digitals.

El president

Moltes gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Moltes gràcies, president. Gràcies, diputat. Bé; alguna vegada ho hem comentat, també, en aquesta mateixa comissió. Que la idea que tenim –i la idea que tenim és, també– la idea que tinc, des de la direcció de Televisió de Catalunya, és potenciar tots aquests formats, que se'n van més enllà de la televisió convencional i que entren en altres àmbits. Com, per exemple, les xarxes socials, com és el cas. El problema que hi ha, moltes vegades, és que aquests continguts, normalment no estan finançats ni per sponsors ni estan ni tenen un suport publicitari important. És a dir, que si mirem ara el percentatge d'ingressos publicitaris que entren a la Corporació, respecte a televisió i ràdio convencionals i internet, veuran com aquest últim apartat notarà que significa una part molt ínfima.

I per tant, les apostes en aquest sentit són només apostes de servei públic o bé de nous formats necessaris. Però entenem que ha d'estar matisat, perquè un augment d'ingressos en aquest sentit podria implicar una disminució d'ingressos en continguts de la televisió convencional, que són els que permeten que entre la publicitat. En fi; vull dir, que no és tan fàcil. Però la voluntat està clara. Quins resultats han tingut tots aquests programes? Per cert, gairebé tots s'han fet gràcies a la crida, gràcies a que va haver-hi sis milions de continguts que fa un moment he sentit que estaven dedicats a les mateixes productores de sempre, etcètera, sense considerar-ne els formats.

Evidentment que un format digital és molt més barat que un format d'un programa televisiu, amb plató i un show enorme. Són molt diferents. Però han estat possibles gràcies a aquesta ajuda. Resultats? Magnífics. Molt ràpidament, perquè sinó tampoc no tindrem temps. I *Bricoheroes*, que s'ha fet en segona temporada –i aquest no ve com a conseqüència de la crida–, ha aconseguit 256.000 reproduccions, sumant TV3 a la carta, Youtube, Instagram, TV. I és un programa d'èxit. *Cover* ha tingut una gran participació perquè demanem cançons i ja s'han publicat set-centes versions

de cançons que participen en el concurs. I el seu resultat ha sorprès, per dir-ho així, fins i tot a la gent que el va pensar en el seu primer moment. I ja porta 69.000 reproduccions acumulades, sumant també TV3 a la carta, Youtube i Instagram.

La Comunitat és el programa que dirigeix Bibiana Ballbè, que ha tornat a TV3. També ha funcionat molt bé, 121.000 reproduccions. I el que no ha funcionat tan bé, però també bé, és *Mood Z*, precisament perquè està dedicada a un públic jove. I els percentatges d'audiència de públic jove en aquest programa són altíssims, 36 per cent de divuit a vint-i-quatre anys, i un 70 per cent, si mirem de divuit a trenta-quatre anys. Per tant, més o menys el que volíem ho hem aconseguit. I la intenció seria recuperar-ho l'any que ve, si aquesta ajuda es manté, fer la crida. Quan torne a haver-hi una nova crida, també apostar per productes digitals per a xarxes socials i plataformes digitals.

El president

Gràcies. Senyor Rodríguez? (*Veus de fons.*) D'acord.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio sobre el programa *Ja m'entens* i els continguts relatius a la diversitat

323-00317/12

Doncs passariem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre el programa *Ja m'entens*. I la formula el diputat José Rodríguez, del Grup Parlamentari Republicà. Té la paraula.

José Rodríguez Fernández

Gràcies, president. La temporada passada Catalunya Ràdio (*Tall de comunicació.*) la graella del programa Les dones i els dies, un programa conduït per Montse Virgili, dedicat a visibilitzar les dones i tot el conjunt de temàtiques de caire..., «femenines» massa sovint invisibilitzades. Aquest octubre, i atenent la missió del servei públic encomanat, de mostrar la diversitat i pluralitat de la societat, Catalunya Ràdio ha estrenat el primer programa que donarà veu al col·lectiu LGTBI. Es tracta del programa *Ja m'entens* que quinzenalment i de la mà de David Àvila, mostrarà una diversitat molt àmplia de població amb diferents realitats molt properes, però a la

vegada, molt desconegudes per una part de la societat, amb una clara voluntat divulgativa, pedagògica i, a la vegada, entretinguda.

La visualització de persones LGTBI, de les relacions no heteronormatives i trencar l'hegemonia que tenim els homes blancs, cis i heteros, sempre ho valorem positivament. Sempre hem demanat «On són les dones» però també, on són les persones racialitzades o les persones LGTBI. Per tant, després de l'estrena d'aquest programa, ens agradaria que ens expliqués: com s'ha gestat aquest nou programa, dedicat al col·lectiu LGTBI? Quins objectius s'han fixat en l'emissió del mateix? Quins nous continguts s'estan preparant, des de Catalunya Ràdio, per atendre aquesta diversitat de la societat ciutadana?

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals

Gràcies, senyor president. Doncs senyor diputat, innovar no només és un tema de format, sinó també de quins continguts i quines apostes fa la ràdio pública. I en aquest sentit, li agraeixo la pregunta, perquè posa l'accent en aquest podcast que hem llançat fa poques setmanes, dedicat al col·lectiu LGTBI, que és el podcast *Ja m'entens*, de David Àvila. I que ha tingut una molt bona acollida, tant d'audiència digital, com de ressò i reconeixement i agraïment per part del col·lectiu.

I crec que Catalunya Ràdio tenia aquest dèficit. Amb aquest podcast el comencem a superar i se suma a la sensibilitat que hem demostrat l'actual direcció des de la nostra arribada. El programa *Les dones i els dies*, ara ens sembla un projecte que la Montse Virgili executa amb molt d'encert. Una normalitat, però que no hi era, tampoc, a Catalunya Ràdio. I, per tant, hem donat visibilitat a les dones i a tot el que correspon a aquest àmbit, aquesta reivindicació, aquesta necessitat social. I ara ho fem amb el col·lectiu LGTBI i ho anirem fent en tot allò que puguem, dins dels recursos que tenim. I, per respondre una mica anecdòticament la seva pregunta, de com es va gestar: doncs es va gestar que el David Àvila és un periodista que obria molts actes de mitjans.

I després d'una roda de premsa, crec, que de la presentació d'una *Marató* de TV3 i Catalunya Ràdio, se'm va atansar i em va dir que tenia una idea...

Fitxer 10

...i tenia una proposta. Comento l'anècdota per demostrar que aquesta direcció és propera, que és sensible i que recull les propostes i els projectes i que no sempre respon a una lògica de grans productores, de grans empreses i de que tots sempre s'enduen el mateix. Com a mínim, en el cas de la ràdio, on les dimensions ho permeten, aquesta proximitat i aquesta permeabilitat queda demostrada amb el podcast del David Àvila i amb alguns quants que tenim en cartera i que espero que els propers mesos puguin veure la llum.

El president

Gràcies. Senyor Rodríguez, vol replicar o..., no? D'acord.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la pluralitat política al programa *Preguntes freqüents*

323-00318/12

Passem, doncs, a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre la pluralitat del programa *Preguntes freqüents*. I la formula la diputada Marta Ribas, del Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem. Té la paraula.

Marta Ribas Frías

Gràcies, president. Miri, la pluralitat de veus de representació política al programa *Preguntes freqüents*, de TV3, és del tot menys plural. Només agafant-nos des de l'inici d'aquesta temporada, han tingut al president del PP català i al diputat socialista al Congrés José Zaragoza; aquest en un acarament, en un diàleg. Però tota la resta de veus de representació política directa, en els nou programes que porten des del 5 de setembre, són només d'Esquerra, de Junts, i de la CUP. Si ens fixem en els temes tractats i en la resta de veus i de col·laboradors, la pluralitat encara brilla més per la seva absència. I si a això hi sumem l'àudio que ahir filtrava un diari sobre les escoltes al senyor Madí, la situació indigna, senyor Sanchis. Indigna, perquè

l'explicació que es dedueix és que, els nostres mitjans públics responen a dictats de certs personatges de partit.

Per tant, senyor Sanchis, és cert que el senyor Puigdemont o el senyor Madí o la senyora Rahola el truquen per intentar dictar-li com ha d'organitzar TV3 o quins col·laboradors o tertulians han d'aparèixer als programes? Quantes vegades li ha passat això? I aquesta vegada està clar, s'evidencia amb l'àudio, que sembla que vostè no hauria fet cas, però quantes vegades no ha passat i potser vostè sí que ha fet cas? És cert que el pressionen d'aquesta forma, senyor Sanchis?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Senyora diputada, és cert que em truca gent per pressionar-me, dirigents polítics, no només d'aquests partits, sinó d'altres partits? Sí. El que és increïble és que vostè diga el que sembla per aquesta trucada. Però, què no ho veu clarament, què estan dient? I em sap greu remetre'm a aquesta trucada, perquè li torne a dir, que no m'agrada ni com s'ha fet pública, ni per a què, ni amb quines intencions. I al final, acabem tots, absolutament tots, sent-ne còmplices.

Però li ho torne a repetir: doncs no ho veu ben clar, que els criteris d'aquesta casa són uns altres? I concretaré encara en una persona aquesta pregunta: li ha trucat alguna vegada el president Puigdemont per dir-me alguna mena de continguts? Mai. Tampoc en el cas de la senyora Rahola. Mai m'ha trucat ni he parlat amb el president Puigdemont sobre aquests temes o aquestes persones, o sobre qualsevol..., en aquests termes i en aquestes consideracions. I després, sí que truca molta gent. I després, al final nosaltres tenim el criteri que tenim. Cada programa té el seu criteri, que és que el programa responga al fet que s'està emetent des d'un mitjà públic. I cada criteri té, també, l'obligació d'intentar assolir la màxima audiència possible a aquests paràmetres de televisió pública.

I ja li podem buscar totes les voltes que vulguen i publicar totes els vídeos i tots els àudios que vulguen. És que això és així. Perquè aquesta casa té filtres perquè pugui ser així. Una última rectificació molt ràpida. No, també han vingut el senyor Xavier

Domènech, també ha vingut el senyor Enric Millo, també ha vingut Pili Zabala; és a dir..., i si vol, parlem en calma del FAQS, que representa..., només amb una consideració última. Per mirar la pluralitat de participació de diferents polítics en la graella de TV3, s'ha de mirar tota la graella, no un programa només.

El president

Gràcies. Senyora Ribas, té la paraula.

Marta Ribas Frías

Miri, senyor Sanchis, a nosaltres aquest procediment judicial i la investigació de la Guàrdia Civil, ens indigna. Ens indigna que hi hagi filtracions. Però això no tapa la indignació que genera el contingut de l'àudio que tots hem pogut escoltar. Perquè no estem parlant d'especulacions de la Guàrdia Civil o d'especulacions periodístiques, estem parlant d'un contingut d'àudio amb veus reconeixibles, publicat per part d'un mitjà. Per tant, no podem veure que no l'hem escoltat. L'hem sentit. I el que ve a dir és que a vostè no només el truquen gent de partits, sinó que el truquen amb l'actitud que a vostè l'han posat ells i vostè els ha d'obeir. Per tant, si és cert això, o vostè avui aprofita aquesta pregunta per denunciar públicament aquest tipus de pressions, o plegui.

Perquè jo em crec que vivim en una democràcia i que vostè el que fa és dirigir una televisió pública. Una televisió que no és seva, és «la teva», la de tota la ciutadania. I per tant, vostè, com a director de Televisió de Catalunya, avui, o denuncia que aquest tipus d'actituds patrimonialistes de Televisió de Catalunya s'han de denunciar; o es desmarca absolutament d'aquest tipus de pressions, o no pot seguir exercint aquest càrrec.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Doncs senyora diputada, em sembla molt bé que diga vostè si jo he de continuar o no exercint el meu càrrec. Està bé, és que també hi ha gent que parla així. I això igual no són pressions. Escolte, em truquen de tots els colors polítics, pressionant. De tots. I si algun dia cal..., doncs, digui-ho vostè; doncs no ho dic, perquè algunes

d'aquestes trucades es fan en unes determinades condicions i en unes determinades consideracions. I qui més qui menys, senyors diputats i senyores diputades –i s'ho haurien de fer mirar tots; qui més qui menys vol incidir en els continguts, vol incidir en la línia, vol incidir en com se fan les coses en aquesta televisió. Vostès mateixos, moltes vegades, involuntàriament ens diuen quins documentals tinc de fer.

Tothom i tota dona volen incidir en aquesta televisió. Lo que li repte és a vore si troba alguna intervenció meua en la qual jo em plegue a aquestes pressions. Que això sí que és important. I com que jo no em plegue a aquestes pressions, ni m'he plegat mai a aquestes pressions, i faig cas sempre de la gent que està aquí, el resultat és que no tinc per què dimitir; al contrari, estic orgullós de fer-ho així. Absolutament orgullós. I al final, escolte, ho lamente moltíssim. A mi, em va posar un Consell de Govern, constituït per cinc persones. I no em va posar cap partit polític. I aquestes cinc persones, la presidenta en funcions del qual ve...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

...o els poden preguntar a ella i a aquesta gent, per qui em va posar director de TV3. No em va posar ningú altre. I si no es creuen vostès les seues normes de joc, doncs sí que anem malament.

Gràcies, president.

El president

Gràcies. Passem a la següent pregunta, dirigida al pre...

Josep Riera i Font

Senyor president, per contradiccions, si ho creu.

El president

Contradiccions..., sí. Vint segons.

Josep Riera i Font

Perquè la senyora..., perdó (*Tall de comunicació.*)

El president

No se l'escolta, senyor Riera.

Josep Riera i Font

Em sentiu?

El president

Sí; ara sí.

Josep Riera i Font

Molt breu, però no se si em sentiu bé. Sí? Ara? D'acord. No, només perquè la senyora Ribas ha parlat d'un diari que filtrava informació, com si agafés un treball d'investigació d'aquest diari i no..., eren filtracions de les clavegueres judicials. I per tant, eh?, és molt diferent una cosa de l'altra. I estem debatent sobre informacions provinents de les clavegueres de l'Estat, no des de treballs periodístics. Que, en tot cas, hi ha alguns diaris que es posen al servei d'aquestes filtracions.

El president

Ara li dono la paraula a la senyora Ribas, òbviament, per al·lusions. Però, en qualsevol cas, aquestes contradiccions no formaven part d'una pregunta seva. Per tant (*Veus de fons.*) No li dic a vostè, senyora Ribas, li dic al senyor Riera. Per tant, entenc que aquestes contradiccions no s'haurien d'haver donat. Però bé; en qualsevol cas, senyora Ribas, per al·lusions, òbviament.

Marta Ribas Frías

No..., exacte.

Josep Riera i Font

Soc el portaveu d'aquella pregunta.

El president

Bé..., senyora Ribas, té la paraula.

Marta Ribas Frías

Miri, no. Jo només demanava la paraula per demanar al senyor Riera que després recuperi exactament què és el que he dit. Que em sembla que és correcte i és acurat amb la realitat. Trobo molt fort, però, el darrer comentari del senyor Riera. Espero que no vulgui dir el que hem entès, ja que és el portaveu..., de qui ha respost, senyor Riera, és vostè el portaveu de qui ha respost aquesta pregunta? Perquè, em sembla que l'únic que fan és abundar en la sensació del que jo avui estava manifestant, precisament, amb la meva pregunta.

El president

Gràcies, senyora Ribas. Passem, doncs, a la següent pregunta.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la situació financera de TV3 arran de la crisi generada per la Covid-19

323-00319/12

Dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre la situació financera de TV3 arran de la crisi generada per la Covid-19, i la formula el diputat Santi Rodríguez, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular. Té la paraula.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies; gràcies, president. Bon dia, senyor Sanchis. Efectivament, la pregunta és en els termes en que està formulada, en referència a la situació econòmica i financera de TV3, tenint en compte la caiguda dels ingressos publicitaris. I especialment, quines mesures han adoptat, més enllà de reduir les col·laboracions de la senyora Rahola i quines mesures han adoptat per tal d'intentar fer una apreciació d'aquest #(10.19).

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula (*Pausa.*) No se l'escolta, senyor Sanchis, té el micro apagat.

El director de Televisió de Catalunya

Perdó. Gràcies, president; gràcies per l'avís. Senyor diputat, no sé si l'estalvi de la falta de..., o de la disminució de col·laboracions de la senyora Rahola ens salvaran la situació. Vaja, jo crec que no. Vostè ho ha afirmat, hi ha hagut una disminució

d'ingressos publicitaris molt forta. Això va en disminució i projecció respecte al que faltava d'any. Això va provocar, dins de la Corporació, articular i construir un pla de contenció. Aquest pla de contenció va a afectar els continguts bàsics de Televisió de Catalunya. I després d'això, nosaltres vam demanar una ajuda al Govern, que es va concretar en un milió i mig, que va permetre mantindre la producció de la telenovel·la, com pensàvem, després que la Covid ho permetera. I del programa *Polònia*.

Per cert, la gent que demana i que ens demana si el Govern ens ajudarà, podien també mirar-se de passada, a veure què fa el Govern espanyol i quines ajudes dona a Televisió Espanyola. I aleshores, si multipliquem les nostres xifres per cent, dons igual resulta que, més o menys surt això. I al final, evidentment que uns governs tenen l'obligació de mirar en què ha afectat la Covid a tots els serveis públics; també la televisió i la ràdio públics. Ah, i efectivament, ens vam contenir. Vam poder salvar aquests dos programes; però tota la resta del Pla de contenció s'està aplicant i no té unes conseqüències massa bèsties. Però sí; clar que té conseqüències en molts àmbits; sí.

El president

Gràcies. Senyor Rodríguez, té la paraula.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Senyor Sanchis, ja que vostè es vol comparar amb Televisió Espanyola, jo també li puc dir que Televisió Espanyola costa tres vegades menys per habitant del que ens costa TV3 als catalans, no? Per tant, és una diferència sensible. Miri, jo no li preguntaré si vostè ha rebut la trucada del senyor Puigdemont per influir en determinades decisions. Bàsicament, perquè no li cal, perquè és vostè el que va al senyor Puigdemont amb reporters de TV3 per entrevistar-lo, a més a més, i per promocionar els seus llibres, no? Per tant, creiem que sí, vostè ha rebut trucades de Puigdemont.

Però miri, la darrera sessió..., la sessió del mes de juliol, la presidenta del Consell ens deia que hi havia hagut una reducció –o que s'havia previst una...– de la contenció, el Pla de contenció, una reducció de la producció de televisió, de cinc milions d'euros, no? I en aquest sentit, m'agradaria saber exactament en què ha

afectat aquesta reducció a la producció. Però vaig a filar més prim, no?, per enfocar encara més la pregunta. Vostè té vuit documentals sobre la taula, també s'hi ha referit avui la presidenta del Consell. Té vuit documentals sobre la taula, de Mediapro. Ha pres ja la decisió d'emetre aquests documentals? Quin cost tenen, aquests documentals?

Perquè, sap què passa, és que ja tenim antecedents respecte a documentals de Mediapro, no? I més, després del que vam saber ahir. Que sembla ser que el senyor David Madí fa d'intermediari, o almenys ho intenta, no? Tenim els antecedents del 2018, en els que vostè ja va comprar tres documentals de Mediapro; també amb la intervenció del senyor Madí.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Senyor diputat, jo no compre documentals. Jo atenc les peticions de programes o d'informatius, depèn de cada àmbit. Senyor diputat, jo no..., el senyor Madí i jo mai no vam parlar d'aquests documentals. És a dir, d'on es treu això? Que jo sàpiga, els àudios que s'han publicat encara no ho diuen, però m'agradaria sentir-los. Perquè el senyor Madí no va dir res de comprar o no comprar documentals. És que..., i si ho va dir a alguna altra persona i ho va parlar amb una altra persona, doncs, ell ho sabrà. Jo sé el que va parlar amb mi.

I si jo haguera parlat amb ell, sortiria en un àudio d'aquests. I, per tant, malament faria ara si estiguera mentint. No sé, escolte, Televisió Espanyola, per habitant, si vol un dia en parlem i mirem les despeses de veritat i mirem totes les empreses que en depenen, etcètera. I podrem, al final, més o menys calcular què costa una cosa, què costa l'altra. Però crec que aquest no és el problema; el problema és si uns governs han d'ajudar uns mitjans públics determinats, quan hi ha hagut una crisi com la que hem patit ara. I finalment, respecte com ha afectat això, doncs, bé; ja li dic que ha afectat una mica. No gaire. I que ho hem salvat bé.

Tinc el document, tinc la proposta damunt la taula? Sí; va entrar per la norma. Va entrar pel nostre portal. No és un documental, en són vuit. Vuit documentals, no un; vuit. I encara no ha dit ningú; és una sèrie.

Fitxer 11

I està sobre la taula, com tantes i tantes altres coses. Ho valorarem i sempre d'acord amb els preus que nosaltres paguem per treure en antena, perquè evidentment, no hem coproduït ni hem entrat en aquest documental. I per l'interès que suscita, doncs, seré jo qui prendré la decisió. Com que no l'ha he pres, encara. I en el moment que la prenga, doncs, ho passaré al Consell de Govern...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

...el projecte per suport –i acabe, senyor president– i aleshores vindré aquí i els ho explicaré. Però mentrestant, no m'atribuisquen més actituds o més conductes que no tinc.

El president

Gràcies. I passem a la darrera pregunta.

**Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la
Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la gestió
econòmica de la Corporació**

322-00240/12

Dirigida a la presidenta en funcions, sobre la gestió econòmica de la Corporació, i la formula el diputat Martín Barra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Martín Eusebio Barra López

Gracias. Una previa: en el último Pleno, nos acusaron de estar obsesionados con la lengua. Sus preguntas de hoy les delatan. Buenos días, señora Llorach. Su gestión económica es un fracaso sufragado por la sumisión política. 2006, ingreso récord

por publicidad, 153 millones. 2019, 51, tres veces menos. En medio, la crisis económica, pero también su error de abandonar la Forta, empresas que cambian su sede y pasan del altavoz independentista. ¿Con una buena audiencia, eso y siendo la televisión de más calidad, según una gran empresa alemana –hola, señor Sanchis–, y los ingresos en disminución?

Claro, que mientras sean «*teleprocés*», mintiendo cada día: presos políticos, exiliados..., mentiría. Fuente: Amnistía internacional. Presunta tapadera de la corrupción del «3 *per cent*», ya sabe, trabajos para Convergencia, que Triacom colocaba a TV3. La cúpula, a un paso del banquillo por el 1 de octubre..., oiga, y si son inocentes, si eran falsos los correos del señor Patxot –cuya difusión, por supuesto, nada tiene que ver con su salida de la casa–, tranquilos, otros han sido absueltos. En un estado opresor nadie sería absuelto después de atacarlo. Mentiras. Y según los últimos audios, se recorre a Puigdemont si se queja Rahola.

Señora Llorach, para que le suelten 240 millones en subvención directa y tapar su fracaso de gestión hay que ser muy sumiso, ¿verdad?

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, deixi'm lluir la gestió econòmica rigorosa que fa el Consell de Govern de la Corporació i la direcció financera d'aquesta casa, la qual hem explicat en moltíssimes ocasions. Amb una reducció severíssima de les despeses en continguts audiovisuals, de més de cent milions en deu anys, que ha passat..., és un 66 per cent menys. Hem aconseguit, cada any, quadrar els comptes, a la vegada que hem mantingut el servei públic, que és de moltíssima qualitat i és referència al nostre país, Catalunya.

Diu que hem abandonat la Forta, no sé on ho ha llegit. Nosaltres no hem abandonat la Forta. Deixi'm dir-li que, en el cas de televisió, la televisió porta deu anys ininterromputs de lideratge. I estem a punt d'aconseguir l'onzè. Això és gràcies als professionals d'aquesta casa, i a la direcció de Televisió de Catalunya. Això acredita

solvència en la gestió d'aquest servei públic. I no el que vostè diu. També som líders a internet. I és la primera del rànquing de consum audiovisual online. Això és el resultat, no només d'una programació d'actualitat i una referència informativa evident i de qualitat, sinó també d'una oferta d'entreteniment, de ficció i divulgació, que és de qualitat i d'èxit. Els agradi o no al seu grup parlamentari.

Sí; ens afecta la Covid. I sí, aquest any tindrem una disminució d'ingressos, de més d'onze milions. I sí, és evident que els governs s'han d'implicar. I els governs han de seguir subvencionant el servei públic audiovisual. Com passa a la resta de televisions públiques de l'Estat espanyol. I aquest any hem tingut una aportació extraordinària d'un milió i mig per compensar, en part, la caiguda publicitària que hem tingut, i una aportació de sis milions, que ens ha permès fer la contractació de trenta-quatre productes audiovisuals, que farciran la graella el primer trimestre o el primer semestre de l'any que ve.

Per tant, tot aquest esforç que fa la Corporació no..., tot i així, no compensem tota la caiguda prevista d'ingressos publicitaris. I això vol dir bona gestió. Perquè, tot i que els he anunciat que acabarem entre un milió i mig i un milió sis-cents, aproximadament, de dèficit, la caiguda de publicitat serà de més d'onze milions. Repeteixo, bona gestió. Això és el que fem a la Corporació amb els diners públics que rebem.

El president

Gràcies, senyora Llorach, se li ha acabat el temps. És el torn del senyor Martín Barra. Li queda un minut.

Martín Eusebio Barra López

Gracias, presidente. Si lo ha explicado usted muy bien, señora Llorach. Cuadran las cuentas con ingresos adicionales del Govern. Lo que haga falta, mientras ustedes les sigan haciendo caso. Sigo. Porque lo que no creo que ocurra en otras televisiones públicas será que, por ejemplo, el señor Benet –Mediapro– para cobrar los documentales ya mencionados llama a David Madí. Normal, si presume de tener una palanca con la que podría torcer la opinión del director de TV3. ¿Qué será? Xavier Vendrell, este que para..., bueno, ese que..., como se le hinchen los huevos

te manda uno para que te dé dos hostias, quiere implicar a Mediapro, un proyecto que no puede llevar a TV3, mientras se ocupen las diputadas..., sin problemas.

Otra cifra. 2019, más directivos «cienmilleuristas» que en 2016. Jo, menudo esfuerzo, ¿eh? ¿Algún chupóptero infiltrado? Mire, la sumisión independentista de TV3 era evidente. Pero ahora, personajes de las cloacas catalanas han puesto voz al barriobajerismo entre partidos para controlarla. Pero a mí, dame pan y llámame..., digo, perdón, págame el sueldazo y tus deseos son órdenes.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies. Bé; amb aquesta pregunta, acabariem la sessió de control. Així que, moltes gràcies a tots per intervenir i per participar en aquesta comissió. I que tinguin bon dia.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...